

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 294 ΔΡΧ. 200

Τεράστιο ζήτημα για τη Δημοκρατία και την Ανάπτυξη της χώρας

ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΧΡΥΣΟΥ Από τους σαμποταριστές

Σε μια νέα φάση έχει μπει εδώ και μερικές βδομάδες η κατάσταση στα μεταλλεία χρυσού της Χαλκιδικής. Οι αντιδράσεις μιας μερίδας κατοίκων των κοινοτήτων γύρω από αυτά έχουν πάρει ιδιαίτερα οξύμενο χαρακτήρα. Οι αντιδράσεις αυτές, που έχουν την πλήρη πολιτική κάλυψη του ψευτοΚΚΕ, έχουν φτάσει σε τέτοιο σημείο αντιπαράθεσης που η χρήση βίας κάθε μορφής είναι καθημερινό φαινόμενο. Ο σοσιαλφασισμός για μίαν ακόμη φορά αναδεικνύεται σε καταστροφέα της οικονομίας της χώρας για να την προσφέρει καταστραμμένη βορά στα δόντια του ρώσικου σοσιαλδημιταρισμού.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ

Τα μεταλλεία αρχικά ανήκαν στο Μποδοσάκη και στη συνέχεια επί ΠΑΣΟΚ κρατικοποιήθηκαν. Στο διάστημα της κρατικοποίησής τους, ως συνήθως, υπερφορτώθηκαν με προσωπικό, που έγινε στη βάση κομματικού ρουσφετιού, και ταυτόχρονα έγινε κακή διαχείρισή τους. Έτσι ακολουθώντας τον ίδιο ακριβώς δρόμο που ακολούθησαν μια σειρά άλλες μεγάλες βιομηχανίες της χώρας υπερχρεώθηκαν και τέθηκαν υπό καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης. Αυτό σήμαινε μια επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού με περίπου 5 δις δρχ το χρόνο που χρησιμοποιούνταν για μισθούς προσωπικού και για άλλες αναγκαίες εργασίες. Έτσι από το 1989 ξεκινά η διαδικασία πώλησης των μεταλλείων.

Στις αρχές του 1995 με διεθνή

διαγωνισμό που έκανε το ελληνικό δημόσιο (τρίτος κατά σειρά) πλειοδότησε η канаδική εταιρεία TVX Gold η οποία και αγόρασε τα μεταλλεία έναντι τιμήματος 11 δις δρχ. αναλαμβάνοντας παράλληλα και τις υποχρεώσεις από τη μια να απασχολεί 550 εργαζόμενους τουλάχιστον για τρία χρόνια και από την άλλη να συμβάλει στον καθαρισμό του περιβάλλοντος από τη ρύπανση που έχει προκληθεί μέχρι τώρα, όπως θα δούμε και πιο κάτω. Είναι γεγονός ότι κανείς δεν προσέβαλλε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο το κύρος αυτού του διαγωνισμού. Η σύμβαση αυτή εγκρίθηκε από τη Βουλή και άρχισαν οι εργασίες στα μεταλλεία. Σύμφωνα με στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας μετά από δύο χρόνια έχουν ξοδευτεί για τον εκσυγχρονισμό των μεταλλείων περίπου 36 δις δρχ ταυτόχρονα με έργα αποκατάστασης του περιβάλλοντος και με την

απασχόληση στα μεταλλεία 800 εργαζομένων από τους οποίους οι 776 είναι Έλληνες.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ

Στα μεταλλεία της Χαλκιδικής υπάρχουν ορυκτά που περιέχουν πολλά είδη μετάλλων. Αυτό καθόρισε τη συνεχή λειτουργία τους μέχρι σήμερα, αφού κάθε φορά προσαρμόζαν την παραγωγή τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αγοράς. Υπάρχουν τρία μεταλλεία εξόρυξης μικτών θειούχων μεταλλευμάτων στο Μαντέμ Λάκκο, στις Μαύρες Πέτρες και στην Ολυμπιάδα. Στις εγκαταστάσεις κατεργασίας του μεταλλεύματος στο Στρατόνι και στην Ολυμπιάδα παράγονται εμπλουτίσματα θειούχου μολύβδου, θειούχου ψευδαργύρου και χρυσούχου σιδηροπυρίτη. Τα δύο πρώτα προϊόντα εξάγονται σε μεταλλουργικές μονάδες του εξωτερικού, ενώ το τρίτο αποτίθεται σε σωρούς στην περιοχή του μεταλλείου Ολυμπιάδας. Τα τελευταία χρόνια, λόγω της κατακόρυφης πτώσης των τιμών μολύβδου και ψευδαργύρου στην παγκόσμια αγορά (εξαιτίας της εισόδου σ' αυτήν των ανατολικών χωρών), τα Μεταλλεία Κασσάνδρας περιήλθαν σε βαθιά οικονομική κρίση. Έτσι, μπροστά τους έμπαινε το ίδιο ακριβώς αμείλι-

κτο ερώτημα που είχαν αντιμετωπίσει μια σειρά μεγάλες παραγωγικές μονάδες της χώρας: Ή θα εκσυγχρονιστούν, προσαρμοζόμενες στις σύγχρονες απαιτήσεις της αγοράς, ή θα έκλειναν. Αυτό ακριβώς αντιμετώπισαν τα ορυχεία στο Μαντούδι, αλλά δεν ανταποκρίθηκαν και έκλεισαν, με αποτέλεσμα τον τραγικό μαρασμό της βόρειας Εύβοιας. Η απάντηση για τα Μεταλλεία Κασσάνδρας ήταν η αξιοποίηση του χρυσούχου σιδηροπυρίτη και η ανάπτυξη με-

ταλλουργίας χρυσού. Χωρίς αυτήν κάθε μεταλλευτική δραστηριότητα δεν είναι οικονομικά βιώσιμη.

Σύμφωνα με κοιτασματολογικές μελέτες, τα αποθέματα των μεταλλείων Ολυμπιάδας ανέρχονται σε 14 εκατ. τόνους, ενώ υπάρχει ακόμη ένα χρυσοφόρο απόθεμα 260.000 τόνων συμπυκνώματος πυρίτη - αρσενοπυρίτη, που αποτελεί προϊόν προηγούμενων χρόνων εκμετάλλευσης. Το συνολικό

συνέχεια στη σελ. 2

ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Φίλοι αναγνώστες,

Ενισχύστε με την οικονομική σας συνδρομή τη χρονιάτικη καμπάνια της ΟΑΚΚΕ. Η νέα χρονιά που μπαίνει βρίσκει την οργάνωσή μας με αυξημένα καθήκοντα πάλης για τη δημοκρατία και την ειρήνη. Βασικό ρόλο για μια δετική πορεία σε αυτή τη νέα χρονιά είναι τα γερά οικονομικά μας. Η ΟΑΚΚΕ στηρίζεται στις εισφορές των μελών της και των φίλων της, στις δικές σας δηλαδή εισφορές. Αντλεί δύναμη και θάρρος από τη μεγάλη δημοκρατική συνείδηση του λαού μας, μια συνείδηση που πρέπει να εκφραστεί έμπρακτα με υλική στήριξη στην κομμουνιστική οργάνωση. Στείλτε τις εισφορές σας, όπως και τη χρονιάτικη συνδρομή για την εφημερίδα στη διεύθυνση: Κ. Λιακόπουλο, Χαλκοκονδύλη 35, ΤΚ 104 32 Αθήνα

ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΧΡΥΣΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

μεταλλικό περιεχόμενο των παραπάνω είναι: 510.000 τόνοι μολύβδου, 680.000 τόνοι ψευδαργύρου, 390.000 τόν. χαλκού, 100 τόν. χρυσού (πάνω από 3 εκατομ. ουγγιές) και 1700 τόν. αργύρου. Σύμφωνα πάλι με έρευνα του ΙΓΜΕ (Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών), που χρηματοδοτήθηκε και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ευρύτερη περιοχή της Β.Α. Χαλκιδικής υπάρχουν 2-3 εκατ. τόνοι εκμεταλλεύσιμου μαγγανιούχου μεταλλεύματος που περιέχει 1,5 γραμμάρια/τόνο χρυσό και 72 εκατ. τόν. χαλκούχου μεταλλεύματος. Το δεύτερο μέταλλευμα περιέχει περίπου 50 τόνους χρυσού. Για την κατεργασία των μεταλλευμάτων επιλέχθηκε η μέθοδος της υδατικής οξειδωσης υπό πίεση, που έχει βρει εφαρμογές και σε μια σειρά χώρες όπως ΗΠΑ, Καναδά, Βραζιλία κ.λ.π. Μετά τον απαραίτητο εκσυγχρονισμό και τη σταδιακή ανάπτυξη του μεταλλείου Ολυμπιάδας η παραγωγή, εκτός των υπολοίπων μετάλλων, θα είναι 5000 κιλά χρυσού και 400 κιλά αργύρου το χρόνο. Η διαδικασία της παραγωγής προβλέπεται να ολοκληρωθεί σε 4-5 χρόνια, οπότε η εισροή συναλλάγματος μόνο από τις πωλήσεις χρυσού θα είναι πάνω από 16 δις δρχ. το χρόνο, και αυτό για τουλάχιστον 15-20 χρόνια διαρκούς λειτουργίας.

Τα οικονομικά οφέλη από τη βιομηχανία αυτή, πέρα από το συνάλλαγμα, θα είναι η απόκτηση τεχνολογίας για ανάλογες μεταλλευτικές εκμεταλλεύσεις στην Ελλάδα, η ανάπτυξη μιας σειράς άλλων κλάδων που σχετίζονται με τη λειτουργία της βιομηχανικής μονάδας και -το κυριότερο- θα απασχολούνται εκατοντάδες οικογένειες και η γύρω περιοχή θα ζήσει, αντί να πεθάνει. Πρόκειται πραγματικά για τη μεγαλύτερη επένδυση και μάλιστα βαρείας βιομηχανίας στην Ελλάδα.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Επειδή ο μόνος λόγος αντίδρασης στη μη λειτουργία του εργοστασίου χρυσού από την ομάδα κατοίκων που αντιδρούν είναι οι επιπτώσεις στο περιβάλλον θα αναφερθούμε πάνω σε αυτό αναλυτικά. Τα στοιχεία είναι παρμένα από τον *Οικονομικό Ταχυδρόμο* στις 30 Νοέμβρη 1995 από το άρθρο του Μ. Αρβανιτίδη, διευθυντή του ΙΓΜΕ Θεσσαλονίκης.

Οι ισχυρισμοί των κοινοτήτων είναι: α) η τοξική ρύπανση του οικολογικού συστήματος, και κυρίως των νερών της περιοχής, β) η επιδείνωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων με την έναρξη της λειτουργίας του εργοστασίου χρυσού, γ) οι καταστροφικές διαβρωτικές αλλοιώσεις στα αρχαιολογικά μνημεία της περιοχής και δ) οι επιπτώσεις στον τουρισμό.

Καταρχήν, οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις θα έπρεπε να ήταν εμφανείς σήμερα, αφού το υπέδαφος της Β.Α. Χαλκιδικής, και ειδικότερα της Ολυμπιάδας, φιλοξενεί τα τελευταία 20 εκατομμύρια χρόνια θειούχα μεταλλεύματα

που περιέχουν μόλυβδο, αρσενικό, μαγγάνιο και κάδμιο. Επίσης, πάνω από 2000 χρόνια γίνεται συστηματική μεταλλευτική δραστηριότητα στην περιοχή. Σύμφωνα με υδρογεωλογική - υδροχημική μελέτη που έκανε το ΙΓΜΕ στην περιοχή των μεταλλείων, διαπίστωσε ότι οι περιεκτικότητες του αρσενικού και άλλων τοξικών μετάλλων στο πόσιμο και θαλασσινό νερό είναι εξαιρετικά χαμηλότερες των ανώτατων επιτρεπτόρων. Οι αυξημένες περιεκτικότητες τοξικών μετάλλων στα νερά των μεταλλείων που εκβάλλουν επιφανειακά στο ρέμα Μαυρόλακκας δεν επηρεάζουν τα νερά που υδροδοτούν την Ολυμπιάδα, γιατί ανήκουν σε διαφορετική υδρογεωλογική λεκάνη και δεν υπάρχει υδραυλική επικοινωνία μεταξύ τους. Ακόμη, τα νερά του μεταλλείου Ολυμπιάδας έχουν αλκαλικό χαρακτήρα, και αυτό ελέγχει και περιορίζει τη δυνατότητά τους να αλλοιώσουν χημικά το μέταλλευμα και να μεταφέρουν τοξικά μέταλλα.

Αντίθετα, στο Στρατόνι ο όξινος χαρακτήρας των νερών των μεταλλείων δημιουργεί τις προϋποθέσεις και ευθύνεται για τις αυξημένες περιεκτικότητες θειικών ιόντων στο πόσιμο νερό. Ήδη η καναδική εταιρεία σε συνεργασία με το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο μελετά το πρόβλημα και το ΕΜΠ έχει αναπτύξει μέθοδο πρόληψης και αντιμετώπισης των τοξικών αποβλήτων με ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα.

Από την άλλη μεριά, η υδρομεταλλουργική μέθοδος της υδατικής οξειδωσης υπό πίεση, πάνω στην οποία βασίζεται η λειτουργία του εργοστασίου χρυσού, παρουσιάζει περιβαλλοντική προστασία, αφού η όλη διαδικασία γίνεται σε αυτόκλειστο σύστημα, το οποίο δεν παράγει αέρια ή υγρά απόβλητα. Τα όξινα και αρσενικούχα υγρά εξουδετερώνονται κατάλληλα παράγοντας τελικά στερεό απόβλητο γύψο. Αυτός θα αποθεθεί στις εξορυγμένες στοές του μεταλλείου. Η επιλογή των χώρων απόθεσης σε συνδυασμό με τον αλκαλικό χαρακτήρα των νερών μειώνουν έως εκμηδενίζουν την πιθανότητα χημικής αλλοίωσης των στερεών αποβλήτων και την απόπλυση τοξικών μετάλλων.

Παραπέρα, η εγκατάσταση του εργοστασίου χρυσού θα λειτουργήσει και σαν απορρυπαντής της περιοχής, αφού θα κατεργαστεί το υπάρχον συμπύκνωμα πυρίτη-αρσενοπυρίτη παράγοντας χρυσό και αδρανοποιώντας το περιεχόμενο αρσενικό. Η παραμονή του συμπυκνώματος στην επιφάνεια αποτελεί ρυπογόνο εστία τοξικών μετάλλων λόγω της ανεξέλεγκτης οξειδωσής του. Ακόμη, η λειτουργία της μεταλλουργίας χρυσού σε άλλο χώρο από αυτόν κοντά στο εργοστάσιο εμπλουτισμού, πέρα από τα οικονομικά μειονεκτήματα, θα δημιουργήσει και σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα. Διότι η μεταφορά και διακίνηση του μεταλλεύματος σημαίνει ανεξέλεγκτη διάχυση σκόνης μεταλλεύματος στο περιβάλλον φυσικό σύστημα, οικισμούς και αρχαιολογικά μνημεία.

Οι λόγοι λοιπόν προστασίας του περιβάλλοντος που προβάλλονται κατά του εργοστασίου δεν έχουν επιστημονική τεκμηρίωση και η μόλυνση που δημιουργείται σ' ένα σημείο είναι θέμα υλοποίησης της δέσμευσης της εταιρείας, αλλά και ελέγχου των ίδιων των εργαζομένων σε αυτήν όπως και των κατοίκων των γύρω περιοχών. Είναι γεγονός ότι μέχρι σήμερα από την ομάδα των κατοίκων που αντιδρούν δεν έχει παρουσιαστεί η παραμικρή επιστημονική μελέτη που να τεκμηριώνει τους ισχυρισμούς τους.

ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Μετά την ανακοίνωση της πώλησης των μεταλλείων στην TVX Hellas -Ελληνικός Χρυσός ξεκινούν οι αντιδράσεις 14, στην αρχή, κοινοτήτων που βρίσκονται γύρω από τα μεταλλεία και στην ευρύτερη περιοχή του Στρυμονικού κόλπου. Να σημειώσουμε ότι η περιοχή που καταλαμβάνουν τα μεταλλεία βρίσκεται στα διοικητικά όρια της κοινότητας Ολυμπιάδας και της κοινότητας Βαρβάρας. Οι κοινοτάρχες αυτοί συγκρότησαν τη λεγόμενη "Επιτροπή Αγώνα κατά της εγκατάστασης του εργοστασίου χρυσού".

Βασικό επιχείρημα είναι η τουριστική υποβάθμιση της περιοχής και η, κατά συνέπεια, ελάττωση της αξίας των οικοπέδων τους. Παράλληλα κάνουν λόγο για την καταστροφή των αρχαιοτήτων που βρίσκονται εκεί κοντά. Πράγματι εκεί δίπλα είναι τα αρχαία Στάγειρα, η πατρίδα του Αριστοτέλη που όμως δεν έχει καμιά οπτική επαφή με το χώρο των μεταλλείων από τη μια αλλά και από την άλλη, όπως εξηγήσαμε και παραπάνω δεν θα υπάρξει καμιά επίπτωση σε αυτά από τη λειτουργία του εργοστασίου, αφού θα έχουν παρθεί τα κατάλληλα μέτρα.

Η "επιτροπή" αυτή δεν κάνει λόγο για κανενός άλλου είδους παράλληλη ανάπτυξη όχι μόνο της περιοχής αυτής αλλά και γενικότερα όλης της ευρύτερης περιοχής της βόρειας Χαλκιδικής. Είναι γεγονός ότι ο πληθυσμός των κοινοτήτων του Στρυμονικού είναι περίπου 15000 και στα κάθε είδους συλλαλητήρια που διοργανώνει αυτή η "επιτροπή" δε συμμετέχουν παραπάνω από 2000 άτομα ενώ ο κεντρικός της σκληρός πυρήνας είναι περίπου 200-300 κάτοικοι της Ολυμπιάδας και της Βαρβάρας. Από την άλλη μεριά το Εργατικό Κέντρο Χαλκιδικής, η Νομαρχία και όλοι οι άλλοι φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν ταχθεί υπέρ της επένδυσης αυτής την οποία θεωρούν μοχλό ανάπτυξης της περιοχής.

Εφόσον η "επιτροπή" αυτή δεν είχε κανένα άλλο επιχείρημα για να πείσει και τους υπόλοιπους κατοίκους της περιοχής για το δικαίο των όσων υποστηρίζει ήταν αναγκασμένη να περάσει στην ωμή βία. Το ψευτοΚΚΕ που την καθοδηγεί ξέρε απ' αυτή τη δουλειά. Πραγματικά, συσπειρώνοντας μια ομάδα κατοίκων της περιοχής άρχισαν στην αρχή μια ταχτική "ανταρτοπόλεμο". Η ταχτική αυτή συνίσταται σε συνεχείς παρενο-

χλήσεις στην προσέλευση των εργαζομένων στο εργοστάσιο πραγματοποιώντας ελέγχους στα αυτοκίνητά τους και με παρεμπόδιση της διέλευσης των αυτοκινήτων της εταιρείας, τα οποία μετέφεραν είτε προσωπικό είτε μηχανήματα αναγκαία για τη λειτουργία του εργοστασίου και για την υλοποίηση της επένδυσης, με ταυτόχρονο έλεγχό τους. Αφού αυτή η ταχτική δεν είχε αποτελέσματα στη συνέχεια πέρασαν σε ακόμη πιο σκληρά μέτρα. Άρχισαν τους τρομοκρατικούς και την τρομοκρατία σε όσους συμπολίτες τους υποστήριζαν την επένδυση. Είναι σαφές ότι η λειτουργία του εργοστασίου, πέρα από το ότι δίνει δουλειά σε έναν αριθμό κατοίκων ταυτόχρονα ωφελείται και ένα μεγάλο αριθμό από άλλα επαγγέλματα, όπως εστιατόρες, ξενοδόχοι, έμποροι κλπ. αφού οι εργαζόμενοι μένουν εκεί. Έτσι τα μέλη της "επιτροπής" με ένα μικρό αριθμό κατοίκων πραγματοποίησε έφοδο και έκανε "γυαλιά καρφιά" ένα ξενοδοχείο και ένα εστιατόριο των οποίων οι ιδιοκτήτες εξυπηρετούσαν το προσωπικό της TVX Hellas. Επίσης σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσιεύθηκαν στον τύπο (*Αυγή*, 30 Νοέμβρη), κάτοικοι της Ολυμπιάδας που δεν είναι αντίθετοι με τη λειτουργία και εγκατάσταση του εργοστασίου, καταγγέλλουν ότι εδώ και δύο χρόνια ζουν σε καθεστώς τρομοκρατίας που έχει επιβάλλει ο πρόεδρος της κοινότητας Ολυμπιάδας Μήτσιου.

Αυτή η σοσιαλφασιστική ταχτική της "επιτροπής" ήταν φυσικό να βρει αντιδράσεις. Από την άλλη μεριά το καλοκαίρι πραγματοποιήθηκε σύσκεψη με όπου συμμετείχαν από τη μεριά της κυβέρνησης η υφυπουργός Ανάπτυξης Α. Διαμαντοπούλου, το Εργατικό κέντρο Χαλκιδικής, οι πρόεδροι των κοινοτήτων των γύρω περιοχών, εκπρόσωποι της εταιρείας TVX Hellas και διάφοροι παράγοντες όπου και αποφασίστηκε να πραγματοποιηθούν από το ΙΓΜΕ Θεσσαλονίκης νέες περιβαλλοντικές μελέτες για τις επιπτώσεις από την λειτουργία του εργοστασίου. Ταυτόχρονα και η εταιρεία θα προχωρούσε στη σύνταξη και δικής της τέτοιας μελέτης. Έτσι σταδιακά οι κοινότητες αποχωρούσαν από αυτήν την "επιτροπή" με αποτέλεσμα να έχουν μείνει τώρα πια μόνον πέντε κοινότητες.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Αυτή η απομόνωση οδήγησε σε ένα ανώτερο επίπεδο, τη βάρβαρη, χωρίς καμιά πρόοδο μέσα της, σοσιαλφασιστική βία της "επιτροπής" και ταυτόχρονα έκανε τη δυναμική του εμφάνιση ανοιχτά το ψευτοΚΚΕ, που μέχρι τις αρχές του Νοέμβρη δεν είχε συμμετάσχει ανοιχτά, πέρα από κάποιες ανακοινώσεις. Η δυναμική εμφάνιση του σοσιαλφασισμού γίνεται όταν στις 11 του Νοέμβρη κάτοικοι της Ολυμπιάδας και άλλων κοινοτήτων ξεκίνησαν πορεία διαμαρτυρίας προς τα μεταλλεία. Στη θέση Μαυρόλακκα τους απόκλεισε προς την είσοδο στα μεταλλεία μια κλούβα των ΜΑΤ που ήταν σταθ-

μευμένη εκεί. Ακολούθησαν συγκρούσεις, αναποδογυρίστηκε η κλούβα και οι συμμετέχοντες στην πορεία μπήκαν στο χώρο των μεταλλείων και έφτασαν στα μηχανήματα και σε ένα γεωτρύπανο. Το γεωτρύπανο αυτό εκτελούσε γεωτρήσεις για τη σύνταξη περιβαλλοντικών μελετών από την εταιρεία, όπως είχε συμφωνηθεί μεταξύ της "επιτροπής", της εταιρείας και του υπουργείου Ανάπτυξης. Το γεωτρύπανο αυτό πυρπολήθηκε και κάηκε ολοσχερώς. Πριν από αυτή την ενέργεια και σε όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα στήνονταν σε διάφορα σημεία "φυλάκια-μπλόκα" από ομάδες κατοίκων για τον έλεγχο της κυκλοφορίας στην περιοχή γύρω από τα μεταλλεία. Μετά από αυτά τα επεισόδια επισκέφτηκε τα "φυλάκια" αυτά ο βουλευτής του ψευτοΚΚΕ Παναγιώτου, όπου έκφρασε σε αυτούς τη συμπαραστάση του κόμματός του.

Είναι φανερό ότι τέτοιες πρακτικές έχουν στόχο, εκτός από το να κλείσουν το συγκεκριμένο εργοστάσιο, να δημιουργήσουν αρνητική εικόνα για τη χώρα μας, όσον αφορά επενδύσεις από ξένους.

Από την άλλη μεριά είναι θετικό το γεγονός ότι η κυβέρνηση, σύμφωνα με όσα δήλωσε η υφυπουργός Ανάπτυξης Διαμαντοπούλου, είναι αποφασισμένη να προστατεύσει την επένδυση της μεταλλουργίας χρυσού σύμφωνα με την απόφαση της Βουλής. Πέρα από αυτές τις δηλώσεις η αστυνομία προχώρησε στη σύλληψη των 5 τρομοκρατών που είναι μέλη της "επιτροπής", ενώ ο εισαγγελέας τους απαγγείλε κατηγορίες για ηθική αυτοργία σε παρακώλυση συγκοινωνιών, φθορά ξένης ιδιοκτησίας κλπ και όρισε τακτική δικάσιμο για τις 11 Δεκέμβρη. Οι ενέργειες αυτές της αστυνομίας ταυτόχρονα με την απόφαση του αστυνομικού διευθυντή της περιοχής για την απαγόρευση της πραγματοποίησης συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων κλπ ξεσήκωσαν θύελλα διαμαρτυριών από το ψευτοΚΚΕ, που θυμήθηκε βασιλικά διατάγματα της χούντας και χουντικές τρομοκρατίες, ενώ είναι το ίδιο η νέα χούντα. Βεβαίως για την τρομοκράτηση των εργαζομένων στο εργοστάσιο και την παρεμπόδισή τους να δουλέψουν, καθώς και για το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι και η πλειοψηφία του λαού της περιοχής εί-

συνέχεια στη σελ. 3

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

Η άνοδος του σοσιαλφασισμού στο ποδόσφαιρο πηγή των νέων ταραχών Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΚΟΚΚΑΛΗ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΗ

Η άνοδος του σοσιαλφασισμού στο χώρο του ποδοσφαίρου προκαλεί βαθείς αναταραχές.

Αφού πέρυσι μπόρεσε να ελέγξει το κύκλωμα της διαιτησίας φέτος η συμμορία του Κόκκαλη εφόρμηξε για τον έλεγχο της ΕΠΑΕ και της ΕΠΟ. Η κίνηση αυτή του ελέγχου γίνεται όπως περίπου και στην πολιτική. Ο σοσιαλφασισμός πραγματοποιεί πλατεία μέτωπα με τα οποία "καθαρίζει" τους κύριους εχθρούς του και ύστερα "καθαρίζει" τους προσωρινούς του συμμάχους.

Έτσι σε πρώτη φάση πραγματοποίησε μέτωπα με τις άλλες ποδοσφαιρικές (και πολιτικές) δυνάμεις για να συντρίψει την ισχύ του Βαρδινογιάννη που αποτελούσε εδώ και χρόνια τον κύριο εχθρό του σοσιαλφασισμού όχι μόνο στο οικονομικοπολιτικό αλλά και στο ποδοσφαιρικό επίπεδο. Εκείνη ήταν η εποχή όπου ο Ολυμπιακός σε συμμαχία με την ΑΕΚ και τον ΠΑΟΚ (τις ομάδες του σοβινισμού) δημιούργησαν το γενικό αντι-ΠΑΟ μένος. Αυτή η περίοδος έκλεισε με την πτώση του Αλαμάνου και την άνοδο του ενδιάμεσου Δέδε στην ηγεσία της ΕΠΑΕ.

Η επόμενη περίοδος έκλεισε μόλις τώρα με την πτώση του Δέδε και την άνοδο του Σφακιανάκη.

Ο Κόκκαλης και ο Ολυμπιακός ελέγχουν πλέον ΕΠΑΕ, ΕΠΟ, Διαιτησία και Αθλητικό δικαστήριο.

Η κατάχτηση αυτής της εξουσίας καταγγέλεται από παντού, ότι προκλήθηκε με βασικό όπλο την εξαγορά, ενώ υπάρχουν και καταγγελίες για κάμερες, δηλαδή έλεγχο και εκφοβισμό την ώρα της ψηφοφορίας.

Το αδύνατο σημείο για τον σοσιαλφασισμό είναι ότι όλη η βρωμοδουλειά έγινε για λογαριασμό του Κόκκαλη από δύο τύπους του σκονιού και του παλουκιού, τους περιβόητους πια αδελφούς Μητρόπουλους. Η ποινική κατάσταση του ενός από αυτούς ίσως στερήσει τον

Κόκκαλη από ένα δεξί χέρι μέσα στην ΕΠΑΕ, όμως δεν φαίνεται να τον στερεί από την πλειοψηφία στα όργανα και στους μηχανισμούς. Είναι αλήθεια ότι το ποδόσφαιρο είναι μια πολύ διεφθαρμένη υπόθεση και η

εξαγορά, βασικά της διαιτησίας αλλά και των ΠΑΕ και των παιχτών, μια αρκετά συνηθισμένη υπόθεση, όπως είναι συνηθισμένη υπόθεση ο χουλιγκανισμός και η βαρβαρότητα του "αθλητικού" φανατισμού. Όμως ο σοσιαλφασισμός πηγαίνει τη διαφθορά στο έσχατο σημείο της, όπως πηγαίνει και τον χουλιγκανισμό, είτε χρησιμοποιώντας τον στο στρατόπεδό του, είτε προβοκάροντάς τον στο αντίπαλο στρατόπεδο.

Ανεξάρτητα δηλαδή από το σε ποιό σημείο η φετινή διαιτησία υποστήριξε ή όχι, συνειδητά ή όχι τον Ολυμπιακό, είναι γεγονός ότι το κέντρο της σύγκρουσης των ποδοσφαιρικών στρατών είναι τα παιχνίδια του Ολυμπιακού με τις άλλες ομάδες. Οι υπόλοιπες ΠΑΕ και ο στρατός τους αισθάνονται αδικημένοι γνωρίζοντας την περσινή διαιτητική εύνοια στον Ολυμπιακό και τη σημερινή διοικητική του κυριαρχία με βρώμικα μέσα σε όλο το κύκλωμα. Έτσι αντιδρούν με το συνηθισμένο

άθλιο τρόπο τον οποίο έχουν διαδαχτεί για δεκαετίες στις ελληνικές κερκίδες. Επιτίθενται σε παίχτες και οπαδούς του Ολυμπιακού προσφέροντας στον Κόκκαλη και τον σοσιαλφασισμό το ανεκτίμητο όπλο της διάσπασης του λαού και το επιχείρημα του αμυνόμενου θύματος. Αυτό δεν σημαίνει ότι η κύρια πηγή της αναταραχής και της βίας δεν είναι η συμμορία Κόκκαλη, αλλά ότι ο έμπειρος και λεπτός σοσιαλφασισμός δεν πολεμείται με τέτοια μέσα. Εκείνο που ανησυχεί το σοσιαλφασισμό είναι η ειρηνική πολιτική και ποδοσφαιρική καταγγελία, η δημοσιότητα και η πείρα των ίδιων

των φιλάθλων γύρω από αυτά που συμβαίνουν στα γήπεδα και στα παρασκήνια.

Ήδη διαμορφώνονται πιο ανοιχτά και τα πολιτικά μέτωπα. Με πρωτοβουλία του μη κνίτικου ΠΑΣΟΚ συγκεντρώθηκαν 123 υπογραφές βουλευτών ενάντια στη διαιτησία από όλα τα κόμματα. Το μόνο κόμμα που δεν υπόγραψε, και για πρώτη φορά βγήκαν έμμεσα στη φόρα οι δεσμοί του με τον Κόκκαλη, είναι το ψευτοΚΚΕ. Ταυτόχρονα ο Φούρας, που τόσο καίριο ρόλο έπαιξε στην προηγούμενη φάση για την άνοδο του Κόκκαλη στους μηχανισμούς, αποφάσισε να συγκρουστεί με τη συμμορία. Όμως το σημαντικότερο είναι ότι βγαίνει στη φόρα όλη η διαδικασία ανόδου του

σοσιαλφασισμού στην ποδοσφαιρική εξουσία. Αυτό το πράγμα βοηθάει πολύ το γενικότερο πολιτικό ανέβασμα της συνείδησης των κατά κανόνα αδιάφορων για τις πολιτικές εξελίξεις ποδοσφαιρικών οπαδών, οπότε και την έκθεση της σοσιαλφασιστικής κλίμακας Κόκκαλη μέσα στον πληθυσμό.

Βέβαια παραμένει πάντα ο κίνδυνος η συμμορία να συσπειρώσει γύρω της την τεράστια μάζα των οπαδών του Ολυμπιακού πείθοντάς την ότι είναι ένας δικαιόμορφος και αδικημένος κόσμος. Όλα λοιπόν εξαρτώνται πρώτο από το κατά πόσο η αντι-Κόκκαλη πάλη θα δοθεί με δημοκρατικά μέσα, δεύτερο, κατά πόσο θα υπάρξουν πολιτικές και διοικητικές αλλαγές στο δίχως κύρος ποδοσφαιρικό

κύκλωμα που θα απομονώσουν τη συμμορία. Αυτό το τελευταίο κρίνεται στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο όπου ο σοσιαλφασισμός διατηρεί τους καλύτερους δυνατούς συσχετισμούς.

Το πρόβλημα των γηπέδων είναι κι αυτό σε τελευταία ανάλυση ζήτημα πολιτικού δημοκρατισμού.

Να υπερασπίσουμε τον Οχτώβρη από τον τροτσκισμό

Η υπεράσπιση της μεγάλης Οχτωβριανής επανάστασης, δεν είναι ευκαιρία της συμπλήρωσης των 80 χρόνων από το ξέσπασμά της.

Είναι μια ζωντανή καθημερινή πολιτική πάλη που έχει να κάνει με το παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας. Γιατί ζούμε στην ίδια εποχή. Στην εποχή του ιμπεριαλισμού.

Στην εποχή δηλαδή που ο παγκόσμιος καπιταλισμός έφτασε στο ανώτερο στάδιο της ανάπτυξής του, έφτασε δηλαδή στην περίοδο της παρακμής και αποσύνθεσής του.

Κανένα πλέον από τα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας, η ειρήνη, η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και η ευημερία των πλατειών λαϊκών μαζών, η δημοκρατία και ο πολιτισμός δεν μπορούν να λυθούν κάτω από την παγκόσμια κυριαρχία του ιμπεριαλισμού.

Ιμπεριαλισμός σημαίνει πόλεμος, πείνα και εξαθλίωση, όλο και πιο επώδυνη και περιορισμένη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, αλλά και παραγωγική καταστροφή, ταξική και εθνική υποδούλωση, οικολογική καταστροφή και πολιτιστική βαρβαρότητα.

Μα πάνω από όλα σημαίνει πως η παγκόσμια κοινωνία μπήκε στην εποχή που το ζήτημα της σοσιαλιστικής επανάστασης βρέθηκε στην ημερήσια διάταξη για το προλεταριάτο και τους καταπιεζόμενους λαούς όλου του πλανήτη.

Αυτό το δρόμο άνοιξε η μεγάλη Οχτωβριανή επανάσταση.

Η εργατική τάξη της Ρωσίας μαζί με τις καταπιεσμένες τάξεις του πληθυσμού, δεν εξεγέρθηκε απλά για "ειρήνη, ψωμί και γη". Την επαναστατική έφοδο έμπνευσε και καθοδήγησε το πρωτοφανές σύνθημα: "Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ".

Η αναγνώριση δηλαδή από όλους τους καταπιεσμένους του γεγονότος ότι μόνο το προλεταριάτο είναι σε θέση, οργανωμένο σε κρατικά κυρίαρχη τάξη να δώσει λύση στα άμεσα ζητήματα των πλατειών λαϊκών μαζών, να οδηγήσει την ανθρωπότητα σε ένα νέο φωτεινό μέλλον χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση.

Ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός, η εσωτερική αντίδραση στη Ρωσία και όλος ο ομορτοουνισμός δεν μπορούσαν να ανεχτούν να μπαίνουν οι εργάτες στα μέχρι χτές δικά τους χωράφια. Στα χωράφια δηλαδή της πολιτικής εξουσίας.

Λειτουργώντας με καταπληκτική ενότητα έπεσαν πάνω στη νεαρή Σοβιετική εξουσία, πάνω στο Κομμουνιστικό κόμμα, πάνω στο μεγάλο ηγέτη της παγκόσμιας επανάστασης, στον Λένιν και τον Λενινισμό.

Ο στόχος ήταν ένας, να τσακιστεί και να ανατραπεί η προλεταριακή εξουσία. Γιατί αυτό ήταν που τρόμαζε όλους τους αντιδραστικούς, γιατί άλλαζε όλους τους συσχετισμούς και δημιουργούσε τις πιο ευνοϊκές προϋποθέσεις για την απελευθερωτική πάλη σε παγκόσμιο επίπεδο.

Δίπλα στην ιμπεριαλιστική επέμβαση στην πρώτη χώρα της Διχτατορίας του προλεταριάτου, ο ομορτοουνισμός σχημάτισε το αντεπαναστατικό μέτωπο συγκεντρώνοντας τα πυρά του στην δυνατότητα του προλεταριάτου να κρατήσει την πολιτική εξουσία και να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό. Και τότε όπως και σήμερα η αντεπανάσταση κρατούσε τις κόκκινες σημαίες του Οχτώβρη και τα σφυροδρέπανα.

Σαν και αυτούς που έτρεξαν να "γιορτάσουν" τον Οχτώβρη και τα 80χρονα, υποστηρίζοντας όμως ταυτόχρονα πως το προλεταριάτο δεν οικοδόμησε ποτέ τον σοσιαλισμό.

Κέντρο αυτού του αντεπαναστατικού μετώπου, τόσο στην θεωρία όσο και στη πολιτική πραχτική αναδείχθηκε ο τροτσκισμός.

Η ήττα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στη Ρωσία και στη Κίνα, έδωσε μια επιφανειακή δικαίωση στις θεωρίες του τροτσκισμού. Τους επέτρεξε να εντείνουν την αντικομμουνιστική τους προπαγάνδα και να εμποδίζουν την συγκρότηση της εργατικής πρωτοπορίας. "Το προλεταριάτο δεν μπορεί να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό σε μια χώρα και ποτέ δεν τον οικοδόμησε." Αυτός είναι ο πυρήνας της θεωρίας του τροτσκισμού.

Ο σοσιαλισμός μπορεί να νικήσει μόνο με την επανάσταση στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες και αυτό είναι, όπως λένε το διεθνιστικό καθήκον του προλεταριάτου όλων των χωρών.

Βασικοί φορείς του τροτσκισμού στη χώρα μας που έκαναν τις εκδηλώσεις τους και έγραψαν τα αφιερωματά τους για τα 80χρονα είναι το ΝΑΡ και η ΟΣΕ. Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω απόσπασμα από το αφιέρωμα του ΝΑΡ στην εφημερίδα του:

"Η κοινωνία αυτή δεν ήταν σοσιαλιστική. Ήταν ταξική εκμεταλευτική κοινωνία. Όμως η Οχτωβριανή επανάσταση άνοιξε για πρώτη φορά στην ιστορία την δυνατότητα της μετάβασης στον κομμουνισμό".

Υπερασπιζόμενοι την Οχτωβριανή επανάσταση, θα προσπαθήσουμε να κριτικάρουμε τις θέσεις αυτές του τροτσκισμού. Θά προσπαθήσουμε δηλαδή να ανατρέψουμε τις θέσεις του τόσο σε επίπεδο θεωρίας, όσο και τα επιχειρηματά τους στον συγκεκριμένο χαρακτήρα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην πρώτη περίοδο στη Ρωσία.

Αυτό είναι το ένα μέτωπο της πάλης. Γιατί για μας, η σοσιαλιστική οικοδόμηση και η προλεταριακή εξουσία στην ΕΣΣΔ κράτησε, παρά τις όποιες αδυναμίες μέχρι τα μέσα περίπου της 10ετίας του 1950, για να μετατραπεί στη συνέχεια μέσα από μία πορεία στον πιο επικύνδινο ιμπεριαλισμό που γνώρισε η ανθρωπότητα στον σοσιαλ-ιμπεριαλισμό.

Αυτό είναι ένα δεύτερο ζήτημα πάλης για την υπεράσπιση της Οχτωβριανής επανάστασης, που σρέφεται βασικά ενάντια στο ψευτοΚΚΕ και τους "διαρρήχτες" του ΜΑΚΚΕ.

Με τα δύο αυτά μέτωπα πάλι θα ασχοληθούμε σε επόμενα φύλλα της εφημερίδας.

Εργοστάσιο χρυσού

συνέχεια από τη σελ. 2

να υπέρ της επένδυσης ούτε κουβέντα. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ενώ κάθε βράδυ πέφτουν πυροβολισμοί από τη μεριά των μελών της "επιτροπής" και η καταστροφή αυτοκινήτων της αστυνομίας καθώς και οι επιθέσεις εναντίον τους είναι συνηθισμένο φαινόμενο, το βρώμικο αυτό κόμμα δεν έχει πει λέξη κρύβοντας την ευθύνη για τις πράξεις του.

Όπως είπαμε και στην αρχή βασικός στόχος του ψευτοΚΚΕ είναι η βιομηχανική ερήμωση της χώρας για να μπορέσει έτσι αυτή ρημαγμένη να υποταχθεί εύκολα στο ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό, τα συμφέροντα του οποίου εκφράζει στην Ελλάδα. Άλλωστε, όπως και πολλές φορές στο παρελθόν έχουμε καταγγείλει μέσα από τη Νέα Ανατολή, το κόμμα αυτό υποκινώντας ψευτοαπεργίες βίας έξω από τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και ενάντια της, ανα-

γκάζει βιομηχανίες να χρεωκοπούν και να κλείνουν δημιουργώντας έτσι στρατιές ανέργων. Είναι χαρακτηριστικές οι περιπτώσεις της Γκουντγιαρ ή της Πειραιϊκής Πατραϊκής ή του Μαντουδιού στην Εύβοια. Κοντά σε όλα αυτά και η μητρόπολη Αρναίας και Αγίου Όρους αναλαμβάνει να μεσολαβήσει δήθεν, ώστε να βρεθεί λύση. Το παπαδαριό εκμεταλλευόμενο την πολιτική ισχύ που του έδωσε η πολιτική του "ορθόδοξου τόξου" στη χώρα μας επεμβαίνει όπου μπορεί. Όπως σε κάθε περίπτωση έτσι και στην προκειμένη όχι προς το καλό του τόπου, αλλά προς την κατεύθυνση του σοσιαλφασισμού. Βεβαίως και κατά της πραγματοποίησης της επένδυσης είναι και οι ναζιστές της "Χρυσής Αυγής". Ορθοδοξία, σοσιαλφασισμός και ναζισμός σε ένα αγαστό μέτωπο.

Αμέσως μετά επισκέπτεται την Ολυμπιάδα και τους γύρω δήμους η Παπαρήγα. Αυτή είναι μια σα-

φής απόδειξη για την ιδιαίτερη βαρύτητα που δίνει ο σοσιαλφασισμός σε αυτό το αντιδραστικό κίνημα.

Αξίζει να τονίσουμε ότι ο επικεφαλής της "επιτροπής κατά του εργοστασίου χρυσού" πρόεδρος της κοινότητας Ολυμπιάδας Ν. Μήτσου, που είχε υποστηριχθεί από τη Ν.Δ στις εκλογές, είναι γνωστός ακροδεξιός, αλλά και γνωστός για τις ιδιαίτερα "φιλεργατικές" του επιδόσεις, όταν ήταν ο φόβος και ο τρόμος των εργαζομένων στα μεταλλεία όταν αυτός είχε τη θέση του αρχιεργοδηγού, όταν τα μεταλλεία ήταν στο Μποδοσάκη. Ενότητα λοιπόν, των παλιών και νέων φασιστών.

Η πραγματικά αριστερή, δημοκρατική, προοδευτική και πατριωτική θέση είναι να λειτουργήσει άμεσα το εργοστάσιο για το καλό του τόπου και για την ανάπτυξη της χώρας.

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΤΕΤΟΒΟ

Στις 29 και 30 του Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε στο Τέτοβο της Δημ. της Μακεδονίας μια Συνάντηση - Συνέδριο των εθνικών μειονοτήτων στα Βαλκάνια. Αυτή η Συνάντηση οργάνωσε από τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες από την Ελλάδα που έχουν εδώ και πολλά χρόνια συγκροτήσει ένωση με τίτλο "Σύλλογος των Μακεδόνων από τη Μακεδονία του Αιγαίου".

Έχουμε γράψει σε φύλλο του Ιούλη αυτού του χρόνου ότι αυτοί οι πολιτικοί πρόσφυγες είναι στον ηγετικό πυρήνα τους πρώην μέλη του ΔΣΕ και του ΚΚΕ, στην πλειοψηφία τους Ζαχαριαδικοί, που ουσιαστικά εξορίστηκαν από τους Έλληνες φασίστες, προδόθηκαν από τους Κολιγιάννη και Φλωράκη και που ζουν ακόμα περιμένοντας την επιστροφή στη χώρα που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν. Αυτή την επιστροφή τους την αρνούνται όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις όσο δεν απαρνούνται τον μακεδονικό εθνικό τους χαρακτήρα. Αυτός ο σύλλογος είναι πολυπληθής αφού οι πρόσφυγες Μακεδόνες από την ελληνική Μακεδονία ζούνε εκτός από τη Δημ. της Μακεδονίας και σε άλλες περιοχές του κόσμου σαν θύματα μιας πολύχρονης και συστηματικής διαδικασίας εθνοεκκαθάρισης. Ζούνε κυρίως στην Αυστραλία και στον Καναδά σαν μετανάστες είτε εξ αιτίας των καθαρά πολιτικών διωγμών είτε σαν οικονομικοί μετανάστες. Το ζήτημα είναι ότι και στις δύο περιπτώσεις το ελληνικό κράτος αρνείται την επιστροφή τους στην χώρα μας όσο επιμένουν στο μακεδονικό εθνικό τους χαρακτήρα.

ΟΙ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι διοργανωτές είχαν καλέσει σε αυτό το Συνέδριο εκπροσώπους εθνικών μειονοτήτων από όλα τα Βαλκάνια καθώς και όλες τις επίσημες διπλωματικές αποστολές των βαλκανικών χωρών στη Δημ. της Μακεδονίας. Την ευθύνη για την πρόσκληση των εθνικών μειονοτήτων σε κάθε χώρα είχαν αναλάβει οι εθνικά μακεδόνες αυτής της χώρας.

Από την Ελλάδα την ευθύνη των προσκλήσεων είχε αναλάβει το "Ουράνιο Τόξο". Αυτό είχε αποστείλει πρόσκληση στο Σύλλογο των Τούρκων επιστημόνων της Θράκης από τον οποίο παρευρέθηκαν στη συνάντηση οι Ονσουνογλου και Ντέντε, καθώς και στους Βλάχους της Ελλάδας. Πρόσκληση είχε επίσης σταλεί στην ΟΑΚΚΕ να συμμετάσχει στις εργασίες του Συνεδρίου σαν κόμμα που υποστηρίζει με συνέπεια τα εθνομειονοτικά δικαιώματα στην Ελλάδα.

Η ΟΑΚΚΕ ήταν το μοναδικό κόμμα που, δίχως να είναι κόμμα εθνικών μειονοτήτων, συμμετείχε σε αυτή τη διοργάνωση. Ο εκπρόσωπός της σ. Η. Ζαφειρόπουλος δήλωσε στη διάρκεια των εργασιών ότι η πρόσκληση τιμούσε την ΟΑΚΚΕ αλλά αυτή δεν θα συμμετείχε στις αποφάσεις που θα έπαιρνε αυτό το σώμα ούτε θα υπόγραφε κοινά ανακοινωθέντα, στο βαθμό που η διαδικασία αυτή αφορούσε ουσιαστικά εθνικές μειονότητες. Ωστόσο διευκρίνησε ότι η ΟΑΚΚΕ έκφρασε στους εκπροσώπους των εθνικών μειονοτήτων της Ελλάδας τις απόψεις της σχετικά με το τι πρέπει να περιλαμβάνει μια κοινή απόφαση βαλκανικών εθνικών μειονοτήτων σε επίπεδο γενικών αρχών, ενώ στο τέλος διακήρυξε την υποστήριξη της στην τελική απόφαση.

Το συνέδριο αυτό πραγματικά σε ότι αφορά τις γενικές αρχές που πρέπει να δεσμεύουν τη δράση των εθνικών μειονοτήτων, πήρε αποφάσεις πολύ προωθημένου δημοκρατικού χαρακτήρα, αποφάσεις που χτυπούν στην καρδιά την κατάσταση του βαλκανικού εθνικισμού και πιθανότατα σαν τέτοιες να είναι πρωτοφανείς σε μια διεθνή βαλκανική συνάντηση (δημοσιεύονται σε άλλο σημείο).

Σε ένα μεγάλο βαθμό αυτή η προωθημένη δημοκρατική κατεύθυνση χρωσιέται στην πάλη που έδωσαν οι εκπρόσωποι του "Ουρ.

Τόξου" ενάντια στο μακεδονικό εθνικισμό ενώ η πιο συστηματική της τεκμηρίωση στη διάρκεια του διήμερου έγινε μέσα από την ομιλία του εκπροσώπου της ΟΑΚΚΕ. Βέβαια τίποτα από αυτά δεν θα είχε γίνει αν οι ίδιοι οι διοργανω-

δαφική ακεραιότητα και η ενότητα του μακεδονικού εθνικού κράτους απειλείται σήμερα από τον αλβανικό εθνικισμό που προωθεί σταδιακά την αυτονομία - απόσχιση της περιοχής του Τέτοβο.

Για τους εθνικιστές σε όλα τα

μόνοι που μπορούν, εκφράζοντας ταυτόχρονα τα άμεσα συμφέροντα του έθνους τους, να υπερασπίσουν αυτές τις δύο αμοιβαία συμπληρωματικές αρχές: Πλήρη δημοκρατικά δικαιώματα για τις εθνικές μειονότητες σε μια χώρα, ουσιαστικός σεβασμός των συνόρων και μη επέμβαση αυτής της χώρας στα εσωτερικά άλλων στο όνομα των εθνικών μειονοτήτων.

Είναι φυσικό λοιπόν που τέτοιες αποφάσεις προωθήθηκαν από μια εθνικά μακεδονική μειονότητα (συγκεκριμένα τους Μακεδόνες πρόσφυγες από την Ελλάδα) στο έδαφος της Δημ. της Μακεδονίας.

ΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΝ ΤΟ ΤΕΤΟΒΟ

Είναι ακόμα φυσικό που αυτή η

σωπος του Παρατηρητήριου για τη Δημ. της Μακεδονίας, Μέτο Γιουβανόφσκι.

Η ΔΑΣΕ καθοδηγείται ουσιαστικά από μια ρωσοαμερικάνικη συνεργασία στην οποία το πάνω χέρι έχει η Ρωσία. Η ΔΑΣΕ παίζει παντού έναν ρόλο διασπαστικής. Δέχεται την αρχή της υπεράσπισης των εθνικών μειονοτήτων μέχρι το δικαίωμα στον αποχωρισμό. Σε καμία στιγμή ο εκπρόσωπος του Παρατηρητήριου της Μακεδονίας δεν κατηγόρησε τη στάση του αλβανικού εθνικισμού στο Τέτοβο και αντίθετα, έδειξε να ρίχνει στους διοργανωτές την ευθύνη για τη στάση των αλβανών εθνικιστών του Τέτοβο που αν και καλέστηκαν δεν πήγαν στο Συνέδριο. Το επιχείρημά των Αλβανών γι' αυτή την άρνηση ήταν ότι οι Αλβανοί δεν αποτελούν εθνική μειονότητα, αλλά εθνότητα της Δημ. της Μακεδονίας ισότιμη με την μακεδονική. Όμως αυτή είναι η δικαιολόγηση της διασπαστικής εθνικιστικής τους θέσης. Είναι αυτή η γραμμή που θριαμβεύει τώρα στο Τέτοβο με την πάνδημη σχεδόν επανεκλογή του σοβινιστή Τζαφέρι στη Βουλή.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΩΝ

Είναι γεγονός ότι σε αυτό το Συνέδριο οι Μακεδόνες διοργανωτές έδωσαν μεγάλη έμφαση στα δημοκρατικά δικαιώματα που απολαμβάνουν οι εθνικές μειονότητες στη Δημ. της Μακεδονίας και πρότειναν αυτή τη διαπίστωση, που την έκαναν όλοι οι εκπρόσωποι των μειονοτήτων της χώρας, να πάρει μια εξέχουσα θέση στην κοινή απόφαση. Επίσης πρότειναν να αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση να κάνει μια συγκριτική μελέτη για την κατάσταση των εθνικών μειονοτήτων σε όλες τις χώρες των Βαλκανίων. Αυτές οι προτάσεις έγιναν δεκτές από όλους τους εκπροσώπους στην τελική απόφαση.

Είναι φανερό ότι οι Μακεδόνες ανησυχούν πολύ με την κατάσταση στο Τέτοβο και ασφαλώς διαπιστώνουν αυτό που πριν από αυτούς θα διαπίστωσαν οι Βόσνιοι: ότι συνειδητά η ΔΑΣΕ και από χοντροπετσιά η Ευρώπη υποχωρούν στους σοβινιστές σε βάρος του δημοκρατικού πολυεθνικού κράτους, ζητώντας διαρκώς από το δεύτερο νέες υποχωρήσεις υπέρ των σοβινιστών στο όνομα των μειονοτικών δικαιωμάτων. Έτσι εξηγείται λοιπόν η επιμονή των Μακεδόνων στον τονισμό των δικαιωμάτων των μειονοτήτων τους και στην επίκληση για συγκριτική έρευνα. Η συγκριτική μελέτη δεν είναι γενικά η καλύτερη μέθοδος για την υπεράσπιση ενός δημοκρατικού δικαιώματος. Το ότι η Ελλάδα για παράδειγμα είναι πρωταθλήτρια στην καταπίεση των μειονοτήτων δεν απαλλάσσει μια άλλη χώρα που καταπιέζει λιγότερο τις μειονότητες της. Όμως είναι πραγματική υποκρισία για τη ΔΑΣΕ και την Ευρώπη να απαιτούν από την πιο δη-

ΤΜΗΜΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ

Εκφράζουμε τη λύπη μας που εκπρόσωποι των Ελλήνων της Αλβανίας, Αλβανών και Τούρκων της Δημ. της Μακεδονίας και Βλάχων της Ελλάδας δεν συμμετείχαν στη συνάντηση. Η παρουσία τους θα εμπλούτιζε ακόμα περισσότερο τις εργασίες της διημερίδας.

Πιστεύουμε ότι το καθεστώς που ισχύει σήμερα στη Δημ. της Μακεδονίας για τις εθνικές μειονότητες μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα και για τα υπόλοιπα Βαλκανικά κράτη.

Θεωρούμε ότι τα υφιστάμενα σύνορα είναι απαραβίαστα.

Η πολιτική των μειονοτήτων πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να καθυστερεί ολόκληρο τον πληθυσμό της χώρας, ότι δεν αποβλέπει ούτε στην άμεση, ούτε στη σταδιακή αλλαγή των συνόρων μέσα από την εφαρμογή των δικαιωμάτων της. Οι εθνικές μειονότητες πρέπει να αρνούνται να γίνονται αντικείμενο διακρατικών ανταγωνισμών και επεμβάσεων στα εσωτερικά της χώρας στην οποία ζουν. Αντίθετα πρέπει να συνεργάζονται με τους λαούς της χώρας στην οποία ζούν και να βαθαιίνουν τη σχέση μαζί τους. Έτσι θα αναδειχθούν σε ισχυρό παράγοντα ειρήνης και συνεργασίας στα Βαλκάνια και σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Θεωρούμε ότι τα Βαλκανικά κράτη και οι μειονότητες που ζούν σ' αυτά πρέπει να αξιοποιήσουν τα διδάγματα της ευρωπαϊκής εμπειρίας σε ότι αφορά την απόπειρα σταδιακής ενοποίησης των Ευρωπαϊκών χωρών με σεβασμό των εθνικών δικαιωμάτων και το ξεπέραςμα των εθνικών προκαταλήψεων και ανταγωνισμών.

τές μακεδόνες πρόσφυγες δεν έκφραζαν αυτές τις δημοκρατικές διαθέσεις και δεν έκφραζαν στο βάθος, ακόμα και ανεξάρτητα από τις θελήσεις τους, μια μακριά διεθνιστική παράδοση στο βαλκανικό χώρο, την παράδοση της Γ' Διεθνούς και του αντιφασιστικού αγώνα.

ΜΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΠΟΥ ΛΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

Οι μακεδόνες διοργανωτές λειτούργησαν αντικειμενικά στο έδαφος μιας φαινομενικής αντίφασης. Από τη μια υποστήριζαν τα δημοκρατικά δικαιώματα των εθνικών μακεδονικών μειονοτήτων στις χώρες των Βαλκανίων, ιδιαίτερα στις πιο καταπιεστικές απέναντι στις μειονότητες, στην Ελλάδα και την Βουλγαρία. Από την άλλη υπεράσπιζαν την εδαφική ακεραιότητα και την ενιαία κρατική οντότητα του ανεξάρτητου μακεδονικού εθνικού κράτους της Δημ. της Μακεδονίας. Αυτή η ε-

Βαλκάνια η συνταγή είναι μία: καταπίεση των εθνικών μειονοτήτων στο εσωτερικό της χώρας, υποστήριξη των ομοεθνών μειονοτήτων στις άλλες χώρες με βαθύ και ανομολόγητο στόχο την αυτονομία - απόσχιση.

Το σύγχρονο μακεδονικό κράτος έχει εφαρμόσει την αντίθετη ακριβώς γραμμή: δημοκρατία για όλες τις εθνικές μειονότητες στο εσωτερικό, μη επέμβαση, μη υποστήριξη του εθνικισμού των μακεδονικών μειονοτήτων στις άλλες χώρες. Αυτή η γραμμή είναι μόνο φαινομενικά αντιφατική. Είναι αντιφατική μόνο για τους εθνικιστές. Στην ουσία είναι συνεπής. Οι Μακεδόνες δημοκράτες δεν θέλουν να χρησιμοποιήσουν τις μακεδονικές εθνικές μειονότητες σε άλλα κράτη για να τα διασπασούν. Έχουν όμως ταυτόχρονα και την απαίτηση να μην διασπαστούν ξένα κράτη το δικό τους κράτος με όχημα τις εθνικές μειονότητες που ζουν στο έδαφος της Δημ. της Μακεδονίας. Άρα οι Μακεδόνες δημοκράτες είναι οι

συνάντηση σαμποταρίστηκε από όλους σχεδόν τους βαλκανικούς εθνικισμούς και τις αντίστοιχες μειονότητες. Έλειπαν δηλαδή όλες οι εθνικές μειονότητες των Ελλήνων, των Βουλγάρων, των Αλβανών και των Ρουμάνων και ήταν εκεί αρκετοί εκπρόσωποι από τις μειονότητες δίχως εθνικό κράτος προστάτη όπως εκείνες των Βλάχων και των Τσιγγάνων (Ρομ). Από εθνικές μειονότητες ήταν εκεί οι μακεδόνες της Αλβανίας και της Βουλγαρίας οι Σέρβοι της Δημ. της Μακεδονίας, οι Βόσνιοι πρόσφυγες της Δημ. της Μακεδονίας και οι Τούρκοι της Ελλάδας. Πάντως, όπως μας είπαν, η "Ομόνοια" των Ελλήνων της Αλβανίας δέχτηκε την πρόσκληση και ο εκπρόσωπος της πείστηκε αφορήτα για να μην έρθει τελικά. Τέλος μπορεί να εξηγηθεί και η απουσία του καλεσμένου εκπροσώπου του Παρατηρητήριου του Ελσνίκι (ΔΑΣΕ) για την Ελλάδα, Δημητρά, αλλά και η ουσιαστικά αρνητική στάση που κράτησε στην συνάντηση ο εκπρό-

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Γ.Γ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΤΕΤΟΒΟ

Ο σύντροφος Ζαφειρόπουλος ανέβηκε στο βήμα στο τέλος πενήντης πρώτης μέρας και αναγγέλθηκε από το Προεδρείο σαν εκπρόσωπος της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ.

Η ομιλία του ήταν η εξής:

Είναι τιμή για το κόμμα μου και για μένα προσωπικά που είμαστε καλεσμένοι σε αυτή τη συνάντηση, από Μακεδόνες που έχουν δεχτεί τόσο μεγάλους διωγμούς στη χώρα μας. Το γεγονός ότι μια καταπιεσμένη εθνική μειονότητα μας αισθάνεται δίπλα της μας δείχνει ότι βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο, στο δρόμο της δημοκρατίας και του διεθνισμού.

Δεν υπάρχει χώρα στα Βαλκάνια σήμερα, που να μην αναγνωρίζει, στη θεωρία και στην πρακτική της, την ύπαρξη καμιάς απολύτως εθνικής μειονότητας, ούτε τα γλωσσικά και υλικά δικαιώματα των μειονοτήτων.

Υπάρχει μια διχτατορία στις εθνικές μειονότητες στην Ελλάδα. Πολλοί πιστεύουν ότι η Ελλάδα είναι μια δημοκρατική χώρα κι από πολλές απόψεις έχει δημοκρατικούς θεσμούς. Όταν όμως υπάρχει σ' ένα ζήτημα διχτατορία, σημαίνει ότι σ' ένα σημείο υπάρχει καρκίνος. Άρα υπάρχει αρρώστια σε όλο το σώμα. Οι εθνικές μειονότητες δεν είναι στην άκρη της Ελλάδας, είναι στο κέντρο της πολιτικής ζωής. Γιατί οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που καταπιέζουν τις μειονότητες, καταπιέζουν όλο το λαό και ίσως αύριο θα κάνουν διχτατορία σε όλο το λαό και θα μαςβάλουν σε κίνδυνο πολέμου. Ήδη η στάση της Ελλάδας απέναντι στη Δημοκρατία της Μακεδονίας στο ζήτημα του ονόματος με το εμπάργκο που της έκανε και με το διπλωματικό εμπάργκο που συνεχίζει ακόμα, είναι πράξεις ακήρυχτου πολέμου.

Γι' αυτό τους έλληνες δημοκράτες και τους αριστερούς τους ενδιαφέρει πολύ το ζήτημα της εθνικής καταπίεσης. Όταν οι Μακεδόνες και οι Τούρκοι δεν είναι ελεύθεροι στην Ελλάδα, ο ελληνικός λαός δεν είναι ελεύθερος. Εμείς δεν είμαστε ελεύθεροι. Όταν ο Αλεξάντερ Ποπόφκι δεν μπορεί να έρθει στην Ελλάδα, ένας άνθρωπος που πάλεψε για τη δημοκρατία στη χώρα μας, τότε κι εγώ αισθάνομαι ξένος στη χώρα μου. Πρέπει λοιπόν, να εμποδίσουμε τον πόλεμο και την αντιδημοκρατία. Αυτό σημαίνει ότι οι εθνικές μειονότητες και οι έλληνες δημοκράτες πρέπει να ενωθούν σαν ένας άνθρωπος. Αυτό είναι απαραίτητο και για μας και για κείνους.

Υπάρχει μια άποψη ότι οι μειονότητες σε μια χώρα που τις καταπιέζει, θα απελευθερωθούν απ' έξω, από διεθνείς οργανισμούς ή από άλλα κράτη. Αυτό δεν έχει συμβεί ποτέ.

Γιατί οι καταπιεστές οι εθνικιστές, κατηγορούν πάντα τη μειονότητα ότι είναι όργανο ξένων δυνάμεων ή γειτονικών κρατών. Κι όταν λένε αυτό, ειδικά στα Βαλκάνια, έχουν ένα ισχυρό επιχείρημα. Γιατί πραγματικά έχουν γίνει πολλές επεμβάσεις, και εθνικιστές από διάφορες βαλκανικές χώρες έχουν χρησιμοποιήσει τις μειονότητες τους σε άλλες χώρες για να επιτεθούν σ' αυτές τις χώρες. Άρα για να υπάρχει η ενότητα ανάμεσα στον πληθυσμό της χώρας και τις μειονότητες, πρέπει οι εθνικές μειονότητες να πείσουν το λαό αυτής της

χώρας ότι δεν παίρνουν εντολές από άλλες χώρες, ότι δεν θέλουν να διαμελίσουν τη χώρα στην οποία ζουν και ότι δεν θέλουν να επέμβουν οι άλλες τους μητρικές χώρες στα εσωτερικά ζητήματα και τις πολιτικές εξελίξεις της δοσμένης χώρας. Μόνο έτσι, σιγά-σιγά θα πείσουν το λαό αρχίζοντας από τους πιο τίμιους δημοκράτες.

Θεωρούμε σπουδαίο πράγμα που το "Ουράνιο Τόξο" ήρθε και ενώθηκε με την ΟΑΚΚΕ, ενώθηκε με το κόμμα μου, υποστηρίζοντας ακριβώς αυτές τις αρχές της μη επέμβασης. Αυτό έκανε μεγάλη εντύπωση στους δημοκρατικούς κύκλους και μέσα σ' όλα τα κόμματα στην Ελλάδα. Βέβαια, δεν πήραμε ακόμα πολλούς ψήφους γιατί η δυσπιστία εξακολουθεί να είναι τεράστια, αλλά οι άνθρωποι που σκέφτονται πήραν σοβαρά υπόψη τους αυτό το δεδομένο που υπάρχει στη χώρα μας σήμερα.

Ενωθήκαμε λοιπόν με το "Ουράνιο Τόξο" σ' αυτή τη μάχη αλλά δεν

μέλισαν τη Βοσνία, είναι η δεύτερη πολυεθνική χώρα των Βαλκανίων η οποία ομολογεί ότι είναι πολυεθνική, και ήδη τα σύννεφα μαζεύονται.

Η Βουλγαρία δε δέχεται ότι υπάρχει μακεδονικό έθνος. Η Ελλάδα δε δέχεται την κρατική κυριαρχία αυτής της χώρας στο εσωτερικό της, αφού της ζητάει να αλλάξει όνομα. Στο βάθος αμφισβητεί και αυτή την ύπαρξη μακεδονικού έθνους, αφού της ζητάει να αλλάξει το όνομά της. Η Αλβανία σαν αλβανικός εθνικισμός βλέπει, όπως είπα πριν, το εθνομειονοτικό ζήτημα. Η Σερβία επιχειρεί να προωθήσει για τη Μακεδονία τη γραμμή για μια γιουγκοσλαβική ομοσπονδία κάτω από σέρβικη κυριαρχία. Πρέπει λοιπόν, σήμερα, να υποστηρίξουμε όχι μόνο τα δημοκρατικά δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων αλλά και τα δημοκρατικά δικαιώματα των εθνικών κρατών στα Βαλκάνια. Και πρέπει αυτά τα δύο να συνδυαστούν.

Πολλοί χρησιμοποιούν το επιχει-

Καμία εσωτερική αλλαγή που προετοιμάζει αλλαγή των συνόρων. Πολλοί ξεκινάνε από μια τοπική αυτοδιοίκηση και στο πίσω μέρος του κεφαλιού τους έχουν ένα μικρό κρατίδιο που θα ενωθεί με τη μητέρα-πατρίδα.

Άρα και εμείς στην Ελλάδα, εκτός από το ότι υποστηρίζουμε τα δίκαια αιτήματα της μακεδονικής και τουρκικής εθνικής μειονότητας, παρ' όλα τα βάσανα που έχουν, καλούμε τις δύο εθνικές μειονότητες, να μη χρησιμοποιήσουν ξένες πλάτες, να μη σκεφτούν νέα σύνορα και εδαφικές αυτονομίες, να διαλύσουν όλες τις καχυποψίες των εθνών στα οποία ζούνε.

Δεν θα ήμουν αεικρινής αν δεν σας έλεγα ότι η έκφραση Μακεδονία του Αιγαίου μας θυμίζει την έκφραση Βόρεια Ήπειρος. Γιατί είναι μια γεωγραφική τοποθέτηση, αλλά γεννάει πολιτικό πρόβλημα. Οι φόβοι πρέπει να απομακρυνθούν.

Υπάρχουν δυνάμεις, όχι μόνο βαλ-

σ' αυτόν τον άξονα. Γι' αυτό την πιέζουν.

Για την πίεση χρησιμοποιείται το ζήτημα του ονόματος. Το ζήτημα του ονόματος όπως μπαίνει από την Ελλάδα είναι η προσπάθεια να εμποδιστεί μόνο την Ευρώπη να αναγνωρίσει τη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Η Ελλάδα δεν είπε ούτε μια κουβέντα διαμαρτυρίας όταν η Βουλγαρία και η Ρωσία την αναγνώρισαν με το όνομα Μακεδονία. Γιατί;

Γιατί θέλουν η ανεξάρτητη Μακεδονία να απορροφηθεί στο ορθόδοξο τόξο μέσω Βουλγαρίας. Υποστηρίζουν το όνειρο της Μεγάλης Βουλγαρίας. Ο Γέλτσιν αναγνώρισε τη Μακεδονία από τη Σόφια. Η ίδια βοήθησε τη Σερβία να κατασπαράξει τη Βοσνία. Όταν ακούμε για δημοκρατικά δικαιώματα των μειονοτήτων, έχουμε πάντα το φόβο ότι η Ρωσία θέλει να δημιουργήσει μια νέα αναστάτωση. Γι' αυτό λοιπόν, επαναλαμβάνω τις αρχές που πρέπει να υποστηρίξει κάθε δημοκρατικός άνθρωπος στα Βαλκάνια.

«Ενότητα λαών και εθνικών μειονοτήτων σε κάθε χώρα, για την υπεράσπιση της δημοκρατίας. Κάθε δημοκρατικό δικαίωμα στους εθνικές μειονότητες. Για μας τα δικαιώματα της εθνικής μειονότητας, είναι πιο ακριβά από τα δικαιώματα του πλειοψηφικού έθνους. Οι μειονότητες πρέπει να νιώσουν ασφάλεια. Τότε θα γίνουν γέφυρα φιλίας ανάμεσα στα βαλκανικά κράτη.

Υπεράσπιση των κρατικών συνόρων και της εδαφικής ακεραιότητας όλων των βαλκανικών κρατών, ιδιαίτερα των δύο πολυεθνικών, της Βοσνίας και της Μακεδονίας».

Γι' αυτό είμαστε συγκινημένοι που βρισκόμαστε εδώ, σήμερα, στο έδαφος μιας χώρας που μπορεί να ενώσει όλα τα Βαλκάνια, επειδή είναι ανοιχτή στις μειονότητες, επειδή έχει σύνορα σχεδόν με όλους και είναι μια χώρα που αν αποτύχει σ' αυτό το σχέδιο θα ρίξει όλα τα Βαλκάνια στον πόλεμο.

Η πρωτοβουλία που πήρατε σήμερα είχε την τόλμη να πιάσει τη φωτιά που καίει. Είναι καλύτερα να καούν τώρα τα χέρια μας παρά να μείνουν άθικτα, και να καούν οι χώρες μας αργότερα. Αν μιλήσουν οι εθνικές μειονότητες σε μια βαλκανική χώρα, θα ανοίξει βαθιά το εθνικό ζήτημα σ' όλα τα Βαλκάνια.

Η απάντηση στις συνωμοσίες είναι η δημοκρατία για τις μειονότητες. Πρέπει να τελειώσει ο μεσαίωνας των μικροεθνικών διαφορών στα Βαλκάνια. Ο σιδηρόδρομος, οι αυτοκινητόδρομοι, τα αεροπλάνα, το Ιντερνέτ, ο τουρισμός έχουν κάνει αυτή την εθνική περιχαράκωση και το εθνικό μίσος έναν αναχρονισμό. Είμαστε πολύ κοντά στο να έρθουμε ο ένας δίπλα στον άλλο και να αναζητήσουμε τη λύση στα μεγάλα προβλήματα του σύγχρονου κόσμου: δηλαδή τις μεγάλες κοινωνικές ανισότητες, και τις ταξικές συγκρούσεις και να φύγουμε από το στενό κόσμο του εθνικισμού. Έχουμε την πεποίθηση ότι οι Μακεδόνες μπορούν να παίξουν σα λαός ένα πολύ καθοριστικό ρόλο σε αυτή τη διαδικασία της βαλκανικής ενοποίησης.

Ενωμένα Βαλκάνια σε μια ενωμένη δημοκρατική Ευρώπη. Νομίζω ότι όλοι μπορούμε να ενωθούμε σ' αυτό το σημείο. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στη σύσκεψη οι αντιπροσωπίες των εθνικών μειονοτήτων των χωρών που συμμετείχαν διατύπωσαν τις θέσεις τους για την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα τους. Παρακάτω δημοσιεύουμε τις θέσεις της αντιπροσωπίας των μειονοτήτων που ζουν στην Ελλάδα και που εγκρίθηκαν στη σύσκεψη:

Στην Ελλάδα δεν αναγνωρίζεται η ύπαρξη εθνικών μειονοτήτων.

Η τουρκική εθνική μειονότητα αναγνωρίζεται μόνο ως θρησκευτική, ενώ η μακεδονική δεν αναγνωρίζεται ούτε σαν οντότητα!

Οι εθνικές μειονότητες ενώ δεν αναγνωρίζονται, διώκονται σαν τέτοιες.

Στην τουρκική μειονότητα εφαρμόζεται πολιτική αποκλεισμού σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Εφαρμόζεται πολιτική οικονομικού στραγγαλισμού, διοικητικών διακρίσεων, χειραγώγησης της θρησκευτικής αυτονομίας, υποβάθμιση της μειονοτικής εκπαίδευσης.

Στην εθνική μακεδονική μειονότητα ασκείται πολιτική βίαιης αφομοίωσης με διοικητικά μέτρα και δικαστικές διώξεις. Απαγορεύεται η δημόσια γραπτή χρήση της μακεδονικής γλώσσας, καθώς και η χρήση της στη δημόσια εκπαίδευση.

Τα μέλη και των δύο μειονοτήτων υφίστανται διαρκείς δικαστικές διώξεις για δραστηριότητες που έχουν σχέση με την υπεράσπιση και έκφραση της εθνοπολιτισμικής τους ταυτότητας. Η πολιτεία επιτρέπει και συχνά ενθαρρύνει εκστρατείες πολιτικής κατασυκοφάντησης και τρομοκράτησης των μειονοτήτων μέσα από τα ΜΜΕ, εκκλησιαστικούς και παρακρατικούς φορείς. Απέναντι και στις δύο εθνικές μειονότητες ασκείται πολιτική έντεχνης εθνοκάθαρσης. Πέρα δηλαδή από τις παραπάνω διακρίσεις και διώξεις αφαιρούνται ιθαγένειες με τα άρθρα 19 και 20 του Κ.Ε.Ι (Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας). Απαγορεύεται η επιστροφή των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων.

Γίνεται επίσης επιλεκτική εγκατάσταση πληθυσμών στις περιοχές της Θράκης και της Μακεδονίας με την οποία επιδιώκεται η δημιουργία κλίματος και νέου εθνικού μίσους ενάντια στις εθνικές μειονότητες. Απαιτούμε την άμεση αναγνώριση των δύο εθνικών μειονοτήτων, την άρση όλων των παραπάνω διακρίσεων, την παύση όλων των διώξεων και τη λήψη μέτρων για αποκατάσταση των ζημιών που έχουν υποστεί οι μειονότητες από την ακαλουθούμενη πολιτική σύμφωνα με τα διεθνή ισχύοντα για τα μειονοτικά και ανθρώπινα δικαιώματα με πρόσφατο δεδομένο την υπογραφή από την Ελλάδα της Συνθήκης Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης.

θα ενωνόμαστε με εθνικές μειονότητες που θέλουν τη διάσπαση στη χώρα τους. Δεν ενωνόμαστε με την ηγεσία των Σέρβων της Βοσνίας που διαμέλισαν αυτή την πολυεθνική χώρα των Βαλκανίων και έκαναν εθνική εκκαθάριση. Δε θα ενωνόμαστε, επίσης, και με ανθρώπους που θα επιχειρούσαν να διασπάσουν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Υποστηρίζουμε με πάθος τα δικαιώματα των Αλβανών της Μακεδονίας. Αλλά δεν υποστηρίζουμε πρακτικές που έχουν σα στόχο να φέρουν τις εθνότητες σε σύγκρουση με το πρόσχημα των μειονοτικών δικαιωμάτων, να υψώσουν νέα τείχη μέσα σ' ένα μικρό κράτος και να μετατρέψουν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας σε μια νέα Βοσνία.

Δυστυχώς, φοβόμαστε ότι ο επόμενος στόχος των δυνάμεων που δια-

ρημα της αυτοδιάθεσης των εθνών για να στρέψουν τις μειονότητες ενάντια στο ήδη διαμορφωμένο εθνικό κράτος. Αυτό το κράτος στα υπάρχει. Είχε χρησιμοποιήσει την παλιά του αυτοδιάθεση για να γίνει κράτος. Πριν δηλαδή γίνει κράτος το έθνος χρησιμοποίησε το δικαίωμα του για να γίνει εθνικό κράτος. Κανένας, λοιπόν, δεν πρέπει να ξαναχρησιμοποιήσει αυτό το δικαίωμα για να του διαλύσει το κράτος. Όποιος θέλει Μεγάλη Σερβία, Μεγάλη Αλβανία, Μεγάλη Βουλγαρία, Μεγάλη Ελλάδα, Μεγάλη Μακεδονία, διαλύει το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του εθνικού κράτους.

Για να μεγαλώσει ένα κράτος, ένα άλλο πρέπει να μικρύνει. Άρα πρέπει να υποστηρίξουμε την αρχή: Καμία αλλαγή στα σύνορα στα Βαλκάνια.

κανικές, αλλά κι έξω απ' τα Βαλκάνια, που θέλουν να μας ρίξουν σ' ένα απέραντο αλληλοφύγωμα. Είμαστε πολιτικό κόμμα και είμαστε υποχρεωμένοι να μιλήσουμε, λίγο πιο καθαρά γι' αυτό το σημείο.

Εκτιμάμε ότι η κύρια εξωτερική δύναμη σήμερα στα Βαλκάνια που θέλει τις ανώμαλες εξελίξεις είναι η σημερινή Ρωσία. Υπήρξαν κι άλλοι ιμπεριαλιστές που είχαν βάσει πόδι στα Βαλκάνια, Αμερικάνοι, Εγγλέζοι, Γερμανοί. Αυτή τη στιγμή, ο μεγαλύτερος κίνδυνος έρχεται από τους Ρώσους ιμπεριαλιστές που προσπαθούν να φτιάξουν ένα ορθόδοξο άξονα προωθώντας τη συμμαχία Σερβίας, Ελλάδας, Βουλγαρίας και Ρουμανίας με επιθετικά χαρακτηριστικά. Και η Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι ορθόδοξη και δεν θέλει να μπει

Μια από τα ίδια!

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ο φετινός προϋπολογισμός δεν αλλάζει ουσιαστικά σε τίποτα τις γενικές γραμμές που ακολουθεί το αστικό και σοσιαλφασιστικό μπλόκ τα τελευταία χρόνια. Σε κανένα ζήτημα δεν εκδηλώνεται μια σημαντικά διαφορετική στάση. Απλά επιβεβαιώνονται οι μέχρι τώρα γενικές τάσεις, επιβεβαιώνεται δηλαδή η συνέχιση της αρρώστιας που κατατρώει την οικονομική ζωή αυτής της χώρας. Η αρρώστια είναι μία και όλο εξελίσσεται: Η κυριαρχία του γραφειοκρατισμού και του μιλιταρισμού σε συνδυασμό με το αντιβιομηχανικό και αντιπαραγωγικό σαμποτάζ που προωθούν οι ρωσόδουλοι.

Η ΙΔΙΑ ΥΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗ

Σε αυτή την αρρώστια εκδηλώνονται πάντα αντιστάσεις που όμως δεν φτάνουν ποτέ ως την αντιστροφή του συνολικού προτσές.

Ένας χαρακτηριστικός δείκτης που θα επέτρεπε να βγάλουμε συμπεράσματα για το πώς εξελίσσεται η σχέση του παραγωγικού με το γραφειοκρατικό και στρατοκρατικό κομμάτι της κρατικής οικονομικής πολιτικής είναι η σχέση των ποσών που διατίθενται στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων με τα ποσά που διατίθενται στα διάφορα υπουργεία και στο σύνολο του προϋπολογισμού και βέβαια η διάρθρωση αυτών των ποσών κατά τομέα. Σε αυτό το επίπεδο μπορούμε να συγκρί-

νουμε τον όγκο του φετινού ΠΔΕ (Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων) με το περυσινό. Πέρυσι το ΠΔΕ ήταν 1644 δις σε σύνολο ταχτικού προϋπολογισμού 10420 δις. Όμως πρέπει να αφαιρέσουμε από τα 2005 δις ένα ποσό αλχημείας που έχει προστεθεί αυθαίρετα στο ΠΔΕ. Πρόκειται για 420 δις από το ΠΔΕ που μεταφέρονται για την κάλυψη διαχειριστικών ελλειμμάτων των ΔΕΚΟ. Στόχος αυτού του ελιγμού είναι η πλασματική αύξηση των επενδύσεων και η λογιστική μείωση των ελλειμμάτων των ΔΕΚΟ.

Αν αφαιρέσει κανείς αυτό το θεόρατο ποσό, που δεν αντιστοιχεί γενικά σε κάλυψη επενδύσεων, διαπιστώνει ότι η παραγωγική επενδυτική πλευρά του προϋπολογισμού έχει πέσει φέτος ίσως και παρακάτω από πέρυσι, σε σχέση με το σύνολο του προϋπολογισμού, ενώ διατυμπανίζεται το αντίθετο.

Αν εξετάσει κανείς κατά τομέα την διάρθρωση του Προϋπολογισμού και του Προγράμματος των Δημοσίων Επενδύσεων, θα διαπιστώσει ότι τα πράγματα είναι δυσμενέστερα. Έτσι θα διαπιστώσει ότι ο νέος Προϋπολογισμός περιέχει μεγαλύτερο ποσοστό για κονδύλια για την άμυνα (αυξάνονται σε ποσοστό 6,6% σε σχέση με πέρυσι), όταν η μέση αύξηση του προϋπολογισμού είναι 3,2% (αν εξαιρέσουμε το Πρόγραμμα Δημ. Επενδύσεων).

Βέβαια μπορεί κανείς να διαπιστώσει μια αύξηση 5,4% και στον καθαρό προϋπολογισμό για την Παιδεία (πλν ΠΔΕ) όμως αυτό οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στις αυξήσεις για τους καθηγητές Γυμνασίων, ΑΕΙ, ΤΕΙ, που βέβαια δεν έχουν καμιά σχέση με το επίπεδο της μορφωτικής διαδικασίας. Ίσα ίσα το νέο σχολείο της μεταρρύθμισης Αρσένη γίνεται όλο και πιο πολύ κούφινο, θεωρητικολογικό και αντιτεχνολογικό. Η μόνη θετική πλευρά του προϋπολογισμού εμφανίζεται την αύξηση του ποσοστού για τις συντάξεις και ασφάλιση κατά 8,5% αλλά αυτή η αύξηση αντιστοιχεί απλώς στα τεράστια αυξανόμενα ελλείμματα του ΙΚΑ που δεν έχουν να κάνουν με ουσιαστική αύξηση των συντάξεων αλλά με σχετική πτώση των εισπράξεων του ΙΚΑ. Αλλά και η διάρθρωση του ΠΔΕ είναι χαρακτηριστική του σχετικά μικρότερου βάρους που δίνεται σε άμεσα βιομηχανικές δραστηριότητες ή του μεγάλου βάρους που δίνεται σε δραστηριότητες που τελικά σαμποτάρονται.

Για παράδειγμα η μεγαλύτερη αύξηση παροχής κονδυλίων στο ΠΔΕ παρατηρείται σε τομείς όπως η υγεία - πρόνοια (72%) όπου οι νέες κατασκευές καθυστερούν διαρκώς τρομαχτικά και δεν απορροφούνται σχεδόν καθόλου τα κοινοτικά κονδύλια. Επίσης, στο Υπ. Εσωτερικών (68%), όπου όμως τα περισσότερα λεφτά πάνε στην μηχανοργάνωση δηλαδή, βρίσκονται στα χέρια του Κόκκαλη, ή στο κτηματολόγιο του Λαλιώτη που δεν προχωράει καθόλου (48%). Για την βιομηχανία και ενέργεια υπάρχει ποσοστό αύξησης 30,3% και 23,7% που αποτελούν ένα μικρό ποσοστό (γύρω στο 15%) του συνολικού όγκου του ΠΔΕ.

Αυτά τα στοιχεία μαρτυρούν ότι τίποτα δεν αλλάζει ουσιαστικά στην αρνητική παραγωγική δομή του προϋπολογισμού. Οι σοσιαλφασί-

στες και σαμποταριστές βέβαια δεν ασχολούνται με αυτήν την πιο ουσιαστική πλευρά του προϋπολογισμού, αλλά τους αρέσει να κάνουν θόρυβο για τις πλευρές του που αφορούν τη φορολογία του λαού και τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Έτσι και φέτος όλο αυτό το σκυλολόι έκανε πολύ θόρυβο για τη λιτότητα. Αυτοί ζητάνε πάντα πιο πολλά λεφτά για το λαό αλλά αρνούνται να υποδείξουν τον τρόπο με τον οποίο αυτά θα μπορούν να αντληθούν από άλλες πηγές.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΘΟΥΝ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

Για μας πραγματικά μπορεί να πέσει η φορολογία για τους εργαζόμενους με αύξηση π.χ των αφορολόγητων, όπως μπορούν και να αυξηθούν οι αμοιβές των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά είναι σαφές ότι πρέπει αυτά τα λεφτά να βγούν από κάπου. Αυτό το "κάπου" είναι είτε η αύξηση της συνολικής παραγωγής της χώρας, είτε η μείωση των παρασιτικών δαπανών κάθε είδους. Αύξηση της παραγωγής της χώρας σημαίνει χτύπημα του πολιτικού και γραφειοκρατικού σαμποτάζ, καθώς και αυτού που γίνεται με οικολογικά προσχήματα. Σημαίνει επενδύσεις στη βιομηχανία από το κράτος ή τους ιδιώτες, (δεν έχει σημασία από ποιόν), παραγωγική αξιοποίηση του απέραντου μισοάχρηστου υπαλληλικού δυναμικού. Αυτά είναι πολιτικά μέτρα που βρίσκουν πρότα απ' όλα αντίθετους τους σαμποταριστές, τους προστάτες των γραφειοκρατικών συντεχνιών, τους οργανωτές των οικολογικών αντιβιομηχανικών ψευτοκινήματων, τους υπερασπιστές των πλούσιων της υπαίθρου και των φοροφυγάδων, τους προστάτες της γραφειοκρατικής διαφθοράς, δηλαδή τελικά τους ψευτοαριστέρους κνίτες και συνασπιστικούς, αυτούς τους εξ'επαγγέλματος δήθεν υπερασπιστές των λαϊκών εισοδημάτων.

Ο δεύτερος τρόπος για να δοθούν στους εργαζόμενους λεφτά από τον προϋπολογισμό είναι να μειωθεί ο μεγαλύτερος παράγοντας σπατάλης υλικών πόρων της χώρας που είναι οι πολεμικές προετοιμασίες για έναν όλως διόλου αχρείαστο πόλεμο, όπως είναι ο μισού αιώνα ακήρυχτος πόλεμος με την Τουρκία. Ο άλλος τρόπος είναι ο εκσυγχρονισμός της πραγματικά υπερσπάταλης και μισοάχρηστης δημόσιας διοίκησης και το χτύπημα της διαφθοράς της με την κινητοποίηση του λαού σε ένα μεγάλο δημοκρατικό κίνημα για τη διαφάνεια και τον εντοπισμό των διεφθαρμένων. Ο τρίτος τρόπος είναι ο διωγμός των σύγχρονων δουλολητών της ξένης παράνομης απλήρωτης εργασίας, που σημαίνει ταυτόχρονα τεράστια κέρδη για ενός είδους κεφάλαιο και πτώχευση του ΙΚΑ.

Και αυτά τα μέτρα χρειάζονται μετωπική σύγκρουση με τους προστάτες της κρατικής γραφειοκρατικής αδιαφορίας και διαφθοράς, τους υπερασπιστές του επιθετικότερου εθνικισμού και τους πολιτικούς εκπροσώπους των νεοπλούσιων δουλολητών της πόλης και της υπαίθρου που είναι πάλι οι ψευτοαριστέροι δήθεν υπερασπιστές του μεροκάματου του φτωχού.

Αξίζει λοιπόν κανείς να κατηγορήσει τούτη δω την κυβέρνηση όχι

αόριστα γιατί δεν δίνει λεφτά στους υπαλλήλους ή γιατί συνεχίζει να φορολογεί άγρια τη φτωχολογιά, αλλά συγκεκριμένα γιατί δεν συγκρούεται με το μαύρο εθνικοφασιστικό και σοσιαλφασιστικό μέτωπο. Αυτό το μαύρο μέτωπο αποτελείται από τους εθνικιστές του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ και πιο πολύ από τους καθοδηγητές κάθε κοινωνικής αντίδρασης που είναι το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ.

Αυτοί πάντα δημαγωγούν λέγοντας ότι τα λεφτά πρέπει να βγουν από τα κέρδη των μεγαλο-βιομηχάνων και των μεγαλειπόρων. Ασφαλώς αυτό το κομμάτι της αστικής τάξης πρέπει να πληρώσει περισσότερα αφού ήδη έχει εκμεταλλευτεί τη φτηνή εργασία που όλοι οι παραπάνω του έχουν εξασφαλίσει. Αλλά δεν χρειάζεται μεγάλη γνώση των γενικών οικονομικών στοιχείων για να καταλάβει κανείς ότι τα εμποροβιομηχανικά κέρδη στη χώρα αυτή αποτελούν ένα μικρό ποσοστό του τεράστιου όγκου της έμψυχης και άψυχης παραγωγικής σπατάλης που αντιπροσωπεύουν το απέραντο γραφειοκρατικό και μιλιταριστικό κράτος και η επίσης απέραντη μάζα των μικρομεσαίων εκμεταλλευτών. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι δημαγωγοί έκρυσαν φέτος το γεγονός ότι η νέα επιπλέον άμεση φορολογία των 200 δις αφορά κατά 70% τις μεγάλες επιχειρήσεις με τη μορφή της Α.Ε και κατά 30% τα φυσικά πρόσωπα γενικά. Αυτή η αύξηση της φορολογίας του μεσαίου και μεγάλου κεφάλαιου δεν κάνει πιο προοδευτική τούτη την πολιτική, αφού μια τέτοια αύξηση ακόμα κι αν πήγαινε όλη στους μισθούς δεν θα μπορούσε ουσιαστικά να ανακουφίσει τον πληθυσμό. Μόνο στο Δημόσιο οι μισθοί και οι συντάξεις είναι σήμερα 3.600 δις. Ένα ποσοστό αυξήσεων 10%, δηλαδή ουσιαστικά συνέχιση της φτώχειας του μέσου δημόσιου υπάλληλου θα σήμαινε αμέσως-αμέσως 360 δις. Αν επρόκειτο για 10% αύξηση σε όλους τους εργαζόμενους της χώρας αυτό θα σήμαινε πάνω από 1 τρις. Αν αυτά τα έπαιρνε η κυβέρνηση σαν επιπλέον φόρους από τη βιομηχανική και εμπορική αστική τάξη θα πετύχαινε μόνο να διαλύσει κάθε παραγωγική βάση στη χώρα.

Το εμποροβιομηχανικό κεφάλαιο που σήμερα πλουτίζει από τα πιο χαμηλά μεροκάματα της Ευρώπης πρέπει να φορολογηθεί παραπάνω από ότι σήμερα, αλλά μόνο μέχρι του σημείου που αυτό δεν θα σημαίνει πτώση του ποσοστού του κέρδους του κάτω από τον ευρωπαϊκό ή διεθνή μέσο όρο του. Σε κάθε περίπτωση ούτε η αδύναμη στη βάση της ελαφριά βιομηχανία, ούτε η βομβαρδισμένη από τον Παπανδρέου και τους κνίτες βαρεία βιομηχανία, ούτε το μεγάλο λιανεμπόριο μπορούν να σηκώσουν στις πλάτες τους το πολύ μεγαλύτερο βάρος της γραφειοκρατίας, της διαφθοράς, του παραγωγικού σαμποτάζ και του μιλιταρισμού.

Όσο αυτά τα τέρατα διαπρέπουν και αναπτύσσονται οι προϋπολογισμοί θα είναι τέτοιοι και χειρότεροι. Όσο θέλουν να αλλάξουν τους προϋπολογισμούς πρέπει να συντρίψουν τα τέρατα. Αυτό σημαίνει να αρχίσουν από τα πολιτικά τέρατα.

...ΤΕΤΟΒΟ

συνέχεια από τη σελ. 4

μοκρατική χώρα στο ζήτημα αυτό να υποχωρήσει στις απαιτήσεις ενός γειτονικού σοβινισμού όπως ο αλβανικός, που κανείς τους δεν καυτηριάζει, και είναι ακόμα πιο υποκριτικό, ειδικά για την Ευρώπη να αφήνει ανενόχλητους ως τα τώρα τους έλληνες σοβινιστές να καμώνονται τους ευρωπαίους δημοκράτες.

Εμείς από την πλευρά μας δεν είμαστε σε θέση αυτή τη στιγμή να ξέρουμε αν υπάρχουν κάποια δημοκρατικά δικαιώματα των Αλβανών της Δημ. της Μακεδονίας που δεν τους έχουν αναγνωριστεί. Θα μπορούσαν ασφαλώς να τα τοποθετήσουν στη συνάντηση του Τέτοβο. Η διαδικασία ήταν πραγματικά δημοκρατική και μπορούσαν να το κάνουν μπροστά σε τόσες βαλκανικές μειονότητες. Έχουμε λοιπόν κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι οι Μακεδόνες έχουν δικίο να υποστηρίξουν τη δημοκρατία τους και την ενότητα του μακεδονικού εθνικού κράτους, όπως και το να καλούν την Ε. Ένωση να πάρει θέση στο πλευρό τους. Αντικειμενικά σήμερα η ειρήνη και Δημοκρατία στα Βαλκάνια δοκιμάζονται πάνω στην επιβίωση του δεύτερου πολυεθνικού κράτους μετά τη Βοσνία που ο σοβινισμός και ο σοσιαλμπεριαλισμός έχουν βάσει στο μάτι, δηλαδή πάνω στην επιβίωση της Δημ. της Μακεδονίας.

Λέγοντας επιβίωση δεν αναφερόμαστε απλά στο εδαφικό ζήτημα, αλλά περισσότερο στο ζήτημα του πολυεθνισμού της χώρας και του πολιτικού δημοκρατισμού που τον στηρίζει. Γιατί ο κίνδυνος δεν είναι μόνο η απόπειρα των Αλβανών σοβινιστών να διαμελίσουν τη χώρα, αλλά πολύ περισσότερο η προσπάθεια των μακεδόνων σοβινιστών του VMRO (που στην ηγεσία τους είναι καλυμμένοι Βούλγαροι εθνικιστές) να αξιοποιήσουν σαν άλλοθι τον αλβανικό σοβινισμό και να περάσουν σε ένα αντιαλβανικό πογκρόμ που θα έκανε τελικά τη Δημ. της Μακεδονίας ένα βουλγάρικο ή ένα σέρβικο επιθετικό εξάρτημα.

Συζητώντας με δημοσιογράφους στη διάρκεια των εργασιών μάθαμε ότι το VMRO ήταν αντίθετο σε

αυτή την συνάντηση του Τέτοβο. Κυρίως όμως διαπιστώσαμε και εμείς οι ίδιοι ότι η αντίληψη της μη επέμβασης και του σεβασμού των συνόρων δεν ήταν αυτονόητη μέσα στο Συνέδριο. Αυτή ήταν μάλιστα και η πιο ουσιαστική εσωτερική πάλη που εκδηλώθηκε σ' αυτό.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΧΤΗΣΗ ΟΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Το επίμαχο ζήτημα ήταν το ζήτημα της εθνικής σημαίας που σηκώνεται από μια μειονότητα. Συγκεκριμένα ο εκπρόσωπος των εθνικά Μακεδόνων της Αλβανίας είχε υποβάλει πρόταση για ψήφιση να κατοχυρωθεί με νόμο το δικαίωμα να σηκώνουν εκεί τη σημαία της Δημ. της Μακεδονίας. Ο εκπρόσωπος του "Ουρ. Τόξου" Π. Βοσκόπουλος πήρε το λόγο στο σημείο αυτό ζητώντας να μην υιοθετηθεί μια τέτοια θέση γιατί η σημαία δεν είναι τόσο ένα εθνικό, όσο ένα κρατικό σύμβολο και ότι σαν τέτοιο δίνει στους πληθυσμούς της χώρας το φόβο της ξένης κρατικής επέμβασης και απόσχισης και επίσης ότι αντικειμενικά δικαιώνει και τις αντίστοιχες αξιώσεις των Αλβανών της Μακεδονίας. Στο σημείο αυτό επέμβηκαν και άλλοι ομιλητές που έκλιναν στη θέση Βοσκόπουλου και τελικά η πρόταση του Μακεδόνα από την Αλβανία αποσύρθηκε. Αυτή ήταν μια σημαντική στιγμή για τα σύγχρονα Βαλκάνια, όσο και να εξελίχθηκε μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας. Ήταν η στιγμή που έμπραχτα μια τόσο καταπιεσμένη εθνικά εκκαθαρισμένη εθνότητα όπως η μακεδονική υποστήριξε την αρχή της μη επέμβασης και της ενότητας της μειονότητας με τους εθνικά πλειοψηφικούς πληθυσμούς. Αυτή η απόφαση ήταν ταυτόχρονα μια κατεδάφιση των επιχειρημάτων του ελληνικού και του βουλγάρικου εθνικισμού ενάντια στην αναγνώριση των Μακεδόνων σαν έθνος, και μια μεγάλη βοήθεια και δικαίωση για τους έλληνες δημοκράτες και διεθνιστές που υποστήριξαν τα δίκια του μακεδονικού έθνους και της μακεδονικής εθνικής μειονότητας στην Ελλάδα.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

Το παλιό δοκιμασμένο διπρόσωπο παιχνίδι των ρωσόφιλων

Αυτό το διάστημα γίνεται πολύ λόγος για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ και τη θέση της ελληνικής κυβέρνησης απέναντι σ' αυτό το σοβαρότατο ζήτημα. Ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες και με αφορμή αυτό το θέμα έχει ξεσπάσει μέσα στους κόλπους της κυβέρνησης οξύτατη σύγκρουση με προεξάρχοντες τους κεντρογενείς σοβινιστές του ΠΑΣΟΚ (Πεπονί, Χαραλαμπίδης κλπ.) και τον Αρσένη. Σήμερα (5 του Δεκέμβρη) διεξάγεται συζήτηση γι' αυτό το ζήτημα στο υπουργικό συμβούλιο και, απ' ό,τι φαίνεται, η αντίθεση του Αρσένη αποτελεί αφορμή για να ροκανιστεί η καρέκλα του, να εξαναγκαστεί δηλαδή (έστω και σταδιακά) να υποβάλει την παραίτησή του.

Στο επίκεντρο της διαμάχης έχει τεθεί το ζήτημα αν οι θέσεις (και η συγκατάβαση) της ελληνικής κυβέρνησης στη φιλοσοφία της νέας δομής του ΝΑΤΟ απεμπολούν ή όχι τα λεγόμενα εθνικά συμφέροντα (τουλάχιστον έτσι όπως τα καταλαβαίνουν οι σοβινιστές) και αν μ' αυτές (ιδίαιτερα με το μη καθορισμό συγκεκριμένου εναέριου χώρου ευθύνης του υπό συγκρότηση Στρατηγείου της Λάρισας) εγκαταλείπεται η κλασική ελληνική στρατηγική όπως την είχε εκφράσει ο Α. Παπανδρέου. Εδώ γίνεται και ένας αγώνας ποιος θα εμφανιστεί παπανδρεϊκότερος του Παπανδρέου.

Μέχρι τώρα, λένε οι σοβινιστές (μέχρι το 1992, αν θέλουμε να είμαστε πιο ακριβείς), η παπανδρεϊκή θέση ήταν να μη συγκροτηθεί κανένα νατοϊκό στρατηγείο ή υποστρατηγείο στη Λάρισα, ιδιαίτερα αεροπορικό, αν πρώτα δεν καθοριστούν συγκεκριμένα τα όρια ευθύνης του, τα οποία -πάντα κατ' αυτόν- θα έπρεπε οπωσδήποτε να συμπίπτουν με τα όρια του FIR του αεροδρομίου του Ελληνικού. Επομένως, με την καταρχήν συμφωνία για τη φιλοσοφία της νέας δομής του ΝΑΤΟ, λένε, αποδεχόμαστε ως χώρα κυριαρχία στον εναέριο χώρο του Αιγαίου με την Τουρκία.

Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι. Πρώτα-πρώτα, να υπενθυμίσουμε στους αναγνώστες μας αυτό που εδώ και μερικά χρόνια έχουμε υποστηρίξει: Η τωρινή αντιπαλότητα μέσα στους κόλπους της κυβέρνησης (και όχι μόνο) βγάζει στην επιφάνεια την αλήθεια ότι **εδώ και πολλά χρόνια η Ελλάδα έχει πάψει πια να αποτελεί πρακτικά μέλος του ΝΑΤΟ**. Και αυτό έχει γίνει με ευθύνη και του Καραμανλή, που είχε αποσύρει τη χώρα από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ το 1974 με αιτία την τούρκικη εισβολή στην Κύπρο, κυρίως όμως με ευθύνη του ρωσόδουλου Παπανδρέου, που αρχικά ήθελε να κρατήσει τη χώρα έξω από τους δυτικούς θεσμούς, για ευνόητους λόγους.

Από τον καιρό όμως της περεστρόικα (και λίγο πιο πριν) και στηριζόμενος στην έωλη αντίληψη των Δυτικών ιμπεριαλιστών ότι έχει πάψει πια ο κίνδυνος πολέμου από τη Ρωσία (πρόκειται για το περιβόητο "τέλος του Ψυχρού Πολέμου"), ταυτιζόμενος με τη νέα ρόσικη ταχτική διείσδυσης και φθοράς της Δύσης και από τα μέσα, ο Παπανδρέου, συμμετέχοντας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και στο ΝΑΤΟ, σαμπόταρε με χίλιους τρόπους την ενότητα των νατοϊκών και των ευρωπαϊκών χωρών μεταξύ τους, αλλά και την απόπειρα της Τουρκίας

να προσεγγίσει την Ευρώπη, ώστε στην καλύτερη περίπτωση να τη στρέψει στην αγκαλιά της Ρωσίας ή, έστω, να την ουδετεροποιήσει απέναντι στη Ρωσία, για να μπορούν να περνούν τα πολεμικά πλοία της τελευταίας ανεμπόδιστα από τα Στενά.

Στη βάση αυτής της ταχτικής και ενώ το Δεκέμβρη του 1992 η τότε κυβέρνηση Μητσοτάκη είχε συμφωνήσει ότι όλα τα υποστρατηγεία του ΝΑΤΟ δε θα έχουν πλέον περιοχές επιχειρησιακής ευθύνης (κάτι για το οποίο ο Παπανδρέου, ως αντιπολίτευση τότε, είχε χτυπήσει την κυβέρνηση Μητσοτάκη), όταν πήρε την κυβέρνηση ο ίδιος το έκανε γαργάρα και, όπως χαρακτηριστικά γράφει η *Ελευθεροτυπία* (1-12-97), επρόκειτο για «*κάτι που στην πράξη δεν ανέτρεψαν ποτέ, από το 1993, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ...*»

Το βασικό όμως ερώτημα παραμένει: Γιατί αυτή η αλλαγή;

Κατά τη γνώμη μας στο ζήτημα αυτό ο Πάγκαλος με τον Τσοχατζόπουλο, και πίσω τους ο Σημίτης που στην εξωτερική πολιτική ακολουθεί σε όλα τους Ρώσους, ακολούθησαν την κλασική παπανδρεϊκή (ρώσικης έμπνευσης) συνταγή, ενταγμένη κι αυτή στο στόχο απομόνωσης της Τουρκίας και δημιουργίας ρηγάτων μέσα στο ΝΑΤΟ αυτή τη φορά: Φαινομενικά (και εκεί που δε θίγονται βασικές πτυχές της ρόσικης στρατηγικής) οι ρωσόφιλοι προσποιούνται τους φιλοδυτικούς αποδεχόμενοι **τη φιλοσοφία** (και μόνο τη φιλοσοφία, αλλά όχι και τις πρακτικές συνέπειές της) της νέας δομής του ΝΑΤΟ, θέλουν δηλαδή να δώσουν την εντύπωση ενός γκρινιάρικου παιδιού, που στο τέλος όμως "ακούει" τις συνετές φωνές των "συμμάχων", ενώ στην πράξη σαμποτάρουν κάθε αληθινή προσπάθεια προσέγγισης της χώρας μας με την Τουρκία και τη Δυτική Ευρώπη γενικότερα. Προσέγγιση με τη Δύση υπάρχει μόνο στο βαθμό που δε θίγονται τα ρόσικα στρατηγικά συμφέροντα. Ακόμα χειρότερα: Τα υποβοηθά όσο καλύτερα γίνεται, και μάλιστα "από τα μέσα".

Η τωρινή επίθεση των σοβινιστών είναι θείο δώρο: Προσφέρει στην πολιτική αυτή την καλύτερη δυνατή κάλυψη απέναντι στη Δύση, ειδικά απέναντι στην Ευρώπη, και την κάνει να πιστέψει ότι πρόκειται για μια πολιτική γνήσια ευρωπαϊκόφιλη και φιλελευθέρη.

Μακάρι να ήταν έτσι. Δυστυχώς πρόκειται για το ακριβώς αντίθετο.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ας προσπαθήσουμε να γίνουμε πιο σαφείς. Όπως γράφεται και στο άρθρο που ανατρέξιμε παραπάνω, «*η Ελλάδα, από το 1974, όταν αποχώρησε από το στρατιωτικό σκέλος, αλλά και το 1980, όταν επέστρεψε, στην ουσία δεν επανέκτησε ποτέ, στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, τις επιχειρησιακές αρμοδιότητες στο Αιγαίο που είχε προ του 1974, λόγω του τουρκικού βέτο. Με άλλα λόγια, η Ελλάδα δεν είχε ΝΑΤΟϊκή διοίκηση στο έδαφός της, με αποτέλεσμα η σχέση με την Τουρκία, στο επίπεδο του ΝΑΤΟ, να είναι σχέση ανισοτιμίας... Η συμμετοχή της Ελλάδας στη νέα δομή του ΝΑΤΟ, πιθανότατα να αναβαθμίσει το ρόλο της χώρας μέσα στη Συμμαχία... Επιπροσθέτως, εξασθενεί το στρατηγικό στόχο της Τουρκίας*». Εμείς θα προ-

σθέταμε ότι ο Παπανδρέου επιδίωξε να βάζει κι αυτός με τη σειρά του συνεχή βέτο σε νατοϊκές ασκήσεις στην περιοχή στο βαθμό που δεν πρόβλεπαν στο σχεδιασμό τους να συμπεριλαμβάνεται και η Λήμνος. Δηλαδή σχεδόν πάντα!

Αποτέλεσμα αυτής της "ανισοτιμίας σχέσης" ήταν να ευνοείται η Τουρκία, αφού σήμερα διαθέτει τρία στρατηγεία (ένα χερσαίο, ένα αεροπορικό και ένα ναυτικό), ενώ στην Ελλάδα υπάρχει μόνο ένα (ναυτικό), κι αυτό δεν είναι χρηματοδοτούμενο από το ΝΑΤΟ, όπως είναι είτε της Τουρκίας (βλ. στο ίδιο, 29-11-97).

Το ουσιαστικότερο όμως είναι άλλο. Ο Παπανδρέου μπορούσε να προβάλλει συνεχώς βέτο **μόνο στο βαθμό που οι νατοϊκές ασκήσεις διεξάγονταν μέσα στα ελληνικά χωρικά ύδατα**, δηλαδή μέσα σε μια μικρή μόνο περιοχή 6 ναυτικών μιλίων. Το μεγαλύτερο όμως τμήμα του Αιγαίου είναι διεθνή ύδατα, κι εκεί ο Παπανδρέου και οι σοβινιστές δεν είχαν κανένα βέτο. Μπορούσε λοιπόν το ΝΑΤΟ εκεί, μαζί με την Τουρκία, να διεξάγουν ασκήσεις με την άνεσή τους χωρίς το φόβο του ελληνικού βέτο.

Τώρα όμως το ΝΑΤΟ βάζει μεγαλύτερο μελά στο κεφάλι του: Εισάγοντας και τη φιλορώσικη Ελλάδα στη νέα δομή του, ουσιαστικά και τυπικά της δίνει το δικαίωμα του βέτο **σε οποιαδήποτε άσκηση σε όλο το χώρο του Αιγαίου**, είτε ανήκει στα ελληνικά χωρικά ύδατα και τον εναέριο χώρο είτε όχι. Μεγαλώνει δηλαδή ο κίνδυνος και η πιθανότητα του σαμποτάζ.

Διαβάζουμε στις 29-12-97 στην *Ελευθεροτυπία*: «*Ο καθορισμός των χωρών όπου θα πραγματοποιούνται ασκήσεις, η διοίκηση της κάθε άσκησης, καθώς και το τι ενέργειες θα γίνονται κατά τη διάρκειά της προτείνονται από το νατοϊκό διοικητή, και για να υλοποιηθούν χρειάζεται ομοφωνία στη στρατιωτική επιτροπή. Επίσης και για το ποιες χώρες θα πάρουν μέρος στην άσκηση χρειάζεται ομοφωνία στην πολιτική επιτροπή. Αυτό σημαίνει ότι σε όλες τις φάσεις μιας άσκησης, από το σχεδιασμό μέχρι και τη διεξαγωγή της, υπάρχει η δυνατότητα σ' όλες τις χώρες-μέλη, αν δε συμφωνούν, να σταματήσουν τη διαδικασία με "βέτο"*»

»Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι: Αν το ΝΑΤΟ σχεδιάζει μια άσκηση σε περιοχή που η Ελλάδα δεν συμφωνεί, μπορεί αυτή να μπλοκάρει τη διαδικασία. Το ίδιο μπορεί να κάνει και εάν συμφωνεί με το χώρο της άσκησης, διαφωνεί όμως με το σενάριο ή με τη συμμετοχή δυνάμεων μιας άλλης χώρας. Για παράδειγμα, η Ελλάδα μπορεί να συμφωνήσει με τη διεξαγωγή νατοϊκής άσκησης σε τμήμα του Αιγαίου χωρίς τη συμμετοχή της Τουρκίας, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν θα δεχθεί να γίνει άσκηση στο Αιγαίο υπό τη διοίκηση Τούρκου αξιωματικού ή με τη συμμετοχή τουρκικών δυνάμεων» (οι υπογραμμισμένες δικές μας).

Αυτά όλα σημαίνουν πολύ απλά: α) Πέταγμα της Τουρκίας από το Αιγαίο, με νατοϊκή μάλιστα βούλα τώρα, και β) σαμποτάζ και διάλυση ολόκληρης της νοτιανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ από τα ελληνικά βέτο.

Η νέα δομή του ΝΑΤΟ, όπως είπαμε, στηρίζεται στην αντίληψη πε-

ρί εξάλειψης του ρόσικου κινδύνου και ύπαρξης περιφερειακών εν δυνάμει κινδύνων, που χρειάζονται μια πιο ευέλικτη δομή για να αντιμετωπιστούν.

Αν η ελληνική πολιτική είχε απώτερο στόχο, με τη συμμετοχή της στη δομή αυτή, να έρθει σταδιακά σε μια προσέγγιση με την Τουρκία, τότε αυτό από κάθε φιλελευθέρη και δημοκράτη άνθρωπο θα ήταν ευπρόσδεκτο. Όμως το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει. Πρόκειται για ένα βήμα επέκτασης και νομιμοποίησης των ελληνικών βέτο, με την αποδοχή όμως του ΝΑΤΟ πλέον.

Υπάρχει και ένα πιο εφιαλτικό "σενάριο", που εμείς τουλάχιστον δεν μπορούμε να αποκλείσουμε σε ένα όχι πολύ απώτερο μέλλον. Αυτή τη στιγμή στην Τουρκία τα πολιτικά πράγματα είναι πολύ ρευστά. Η κυβέρνηση Γιλμάς αντιμετωπίζει πολιτική κρίση που μπορεί να οδηγήσει ακόμα και στην παραίτησή της και σε πρόωπες εκλογές. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν αποκλείεται μια νέα συγκυβέρνηση (ρωσόφιλου, ιρανόφιλου και αντιδυτικού προσανατολισμού) Τσιλέρ-Ερμακάν, οπότε η νέα δομή του ΝΑΤΟ να χρησιμοποιηθεί από τις δύο, πλέον, αντιδυτικές χώρες (Ελλάδα και Τουρκία) για το κρυφτούλι με το ΝΑΤΟ και τη μεγαλύτερη και ταχύτερη επέλαση της Ρωσίας. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε ότι «*από εδώ και πέρα -για τις νατοϊκές επιχειρήσεις, το Αιγαίο θα αντιμετωπίζεται ως ενιαίος ΝΑΤΟϊκός χώρος, δηλαδή ένας ενιαίος αμυντικός ελληνοτουρκικός χώρος για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ*...» (όπ. π., 1-12-97 -η υπογράμμιση της αρθρογράφου). Και βέβαια, σε μια τέτοια περίπτωση ο κοινός ελληνοτουρκικός χώρος καμιά σχέση δε θα έχει με την προσέγγιση δύο δυτικών χωρών, αλλά με την προσέγγιση δύο φασιστικών αντιδυτικών και αντινατοϊκών χωρών, αν λάβουμε υπόψη μας το βαθύ υπερδεξιό αντιδυτικισμό του Ερμακάν (των ελληνικών κυβερνήσεων έτσι κι αλλιώς τον θεωρούμε δεδομένο).

Μα το ΝΑΤΟ θέλει ν' αυτοκτονήσει, θα μπορούσε να ρωτήσει εύλογα κάποιος. Όχι, βέβαια. Αυτή η αντίληψη όμως του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού ότι η Ρωσία είναι πια αδύναμη και ότι αξίζει κανείς να συμμαχεί μαζί της, τον οδηγεί συνεχώς σε τέτοιες "πατάτες". Τώρα τελευταία δεν είναι που έβαλε και τη Ρωσία συμμετοχο στα συμβούλιά του; Στις συνόδους του ΝΑΤΟ δε συμμετέχει και ρώσος αντιπρόσωπος;

Μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι τώρα πια η ελληνική κυβέρνηση είναι σαφώς πιο "δυτική" απ' αυτές του Παπανδρέου και θα γίνει "καλό παιδί" (σε ένα τέτοιο πνεύμα κινούνται οι ανακοινώσεις του ψευτοΚΕ, που στην ανακοίνωσή του πλειοδοτεί σε αντινατοϊκές κορώνες για να "δέσει" το αντιτουρκικό στρατηγικό μέτωπό του με τους σοβινιστές και για να αποτελεί και ένα ανάχωμα στις όποιες αντιρώσικες τάσεις μπορεί να αναπτύσσονται κατά διαστήματα μέσα στην κυβέρνηση).

Ούτε έτσι είναι όμως. Αυτό φαίνεται από τα εξής δεδομένα: Πρώτα-πρώτα, αυτό που δέχτηκε η ελληνική κυβέρνηση είναι **μόνο η φιλοσοφία της νέας δομής** του ΝΑΤΟ. Ψιλά γράμματα, θα πει κανείς. Όχι! Γιατί φυσικό επακόλουθο της

συμφωνίας στη νέα δομή είναι η πρακτική εφαρμογή της:

«*Μετά την αποδοχή της νέας δομής έρχεται η ώρα της Implementation, δηλαδή της ενεργοποίησης της δομής και της λειτουργίας των στρατηγείων. Για να γίνει κάτι τέτοιο, απαιτείται αναθεώρηση των εγχειριδίων, δηλαδή των "θεσμικών κειμένων" της Συμμαχίας. Δύο απ' αυτά θεωρούνται πολύ βασικά για την Ελλάδα... (Το ένα) προβλέπει ότι κάθε κράτος είναι καταρχήν υπεύθυνο για την άμυνα της επικράτειάς του (κάτι ι-δαιτέρως χρήσιμο σε ό,τι αφορά στον εθνικό εναέριο χώρο των 10 ν.μ.). Το δεύτερο προβλέπει τους κανόνες ταυτότητας επεμβάσεων και εμπλοκής των συμμαχικών αεροσκαφών σε περιόδους ειρήνης... Στη νέα δομή του ΝΑΤΟ τα εγχειρίδια αυτά θεωρούνται παρωχημένα, ενώ οι περισσότερες νατοϊκές χώρες επιθυμούν την κατάργησή τους... Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, η Αθήνα προτείνει τα δύο αυτά εγχειρίδια να διατηρηθούν ενεργά*» (στο ίδιο).

Τι θα γίνεται, λοιπόν, λένε οι σοβινιστές, στην περίπτωση παράνομης εισόδου τουρκικών μαχητικών στο FIR Αθηνών; Θα αναχαιτίζονται όπως σήμερα ή όχι; Λέει σχετικά ο Τσοχατζόπουλος: «*Την ίδια ώρα κατοχυρώθηκε η ευθύνη της Ελλάδας στο FIR και αποκλειστηκε κάθε πιθανότητα ανάμιξης άλλων δυνάμεων σε θέματα που έχουν να κάνουν με εθνική κυριαρχία*» (Ελευθ., 3-12-97). Και, για να μη μείνει καμιά απορία, συνεχίζει: «*(Για το θέμα των πολλαπλών βέτο που ενδεχομένως να χρειαστεί να βάλει η Ελλάδα, ο κ. Τσοχατζόπουλος είπε ότι) δεν πρέπει να δημιουργεί καμιά ανησυχία σε κανέναν, αφού αυτό αποτελεί μια πρακτική που μας τη δίδαξε ο Α. Παπανδρέου με απόλυτη επιτυχία*» (στο ίδιο, 4-12-97).

Αλλά και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (4-12): «*Το δικαίωμα αρνησικυρίας (βέτο) παραμένει ισχυρό στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, της λειτουργίας της Στρατιωτικής και Πολιτικής Επιτροπής... Τα κυριαρχικά δικαιώματα κάθε χώρας ή ο έλεγχος στην επικράτεια κάθε χώρας ασκείται από τα όργανα της χώρας αυτής. Με αυτή την έννοια δεν αλλάζει τίποτα ως προς την εξουσία που έχουμε να ελέγχουμε και να διασφαλίζουμε τα συμφέροντά μας σε όλη την ελληνική επικράτεια. Από την άλλη, στις αποφάσεις οι οποίες θα λαμβάνονται όταν πρόκειται να διεξαχθούν ασκήσεις, επειδή πρέπει να λαμβάνονται με ομοφωνία, έχουμε τη δυνατότητα να επιτυγχάνουμε ώστε, είτε ο διοικητής είτε ο σχεδιασμός των ασκήσεων να επιλέγονται με έναν τέτοιο τρόπο, ο οποίος δεν βλάπτει τα εθνικά συμφέροντά μας. Από κει και πέρα, οι ασκήσεις οι οποίες θα γίνονται και στο Αιγαίο, θα γίνονται εφόσον υπάρχει ομόφωνη απόφαση για τον τρόπο με τον οποίο θα αναπτυχθούν τα στρατιωτικά τμήματα. Εκεί έχουμε τη δυνατότητα εμείς να θέσουμε τους όρους μας*».

Και ο υφυπουργός Άμυνας Αποστολάκης: «*Σε ό,τι αφορά τα θέματα των αερομαχιών στο Αιγαίο και της αμφισβητούμενης έκτασης του ελληνικού εναέριου χώρου, ουσιαστικά τίποτα δεν θα αλλάξει. Εφόσον οι Τούρκοι θα συνεχίσουν να*

συνέχεια στη σελ. 8

ΝΕΕΣ ΠΛΕΥΡΕΣ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

Το έργο της κατασκευής της μονάδας της ΔΕΗ στη Φλώρινα από τον Κοπελούζο έχει σταματήσει μέχρι να επιλεγεί ανεξάρτητος εκτιμητής και να βγάλει κάποιο πόρισμα για το κόστος κατασκευής.

Είχαμε από την αρχή καταγγείλει τη σύμβαση του φυσικού αερίου με τους Ρώσους που υπέγραψε η κυβέρνηση της Ν.Δ. και την είχαμε χαρακτηρίσει αποικιοκρατική. Με το πρωτόκολλο που υπέγραψε το 1994 με τους Ρώσους ο Σημίτης σαν υπουργός Βιομηχανίας, δόθηκαν με απευθείας ανάθεση στη RAO-GAZPROM τον Κοπελούζο και σε εταιρείες ρώσικων συμφερόντων έργα κατασκευής μονάδων φυσικού αερίου όπως αυτές της Φλώρινας, της Συκιάς και του Πευκόφυτου. Αυτά

τα έργα ανατέθηκαν με φουσκωμένους προϋπολογισμούς από την πλευρά των Ρώσων οι οποίοι ανέβασαν το κόστος κατασκευής σε δυσθεώρητα ύψη. Στη συνέχεια, η κυβέρνηση Σημίτη και κυρίως η Β. Παπανδρέου που υποστηρίζει θερμά τα συμφέροντα Κοπελούζου, δέχτηκαν αυτές τις υπερτιμολογήσεις και προέβλεπαν πάντα το άλλοθι ότι η απευθείας ανάθεση ήταν υποχρεωτική. Δόθηκε σαν αντάλλαγμα στους Ρώσους για να μην ενεργοποιήσουν αυτοί τη ρήτρα take or pay, αφού η χώρα μας δεν ήταν έτοιμη να απορροφήσει τις συμφωνημένες ποσότητες φυσικού αερίου. Σύμφωνα με την αρχική σύμβαση παροχής φυσικού αερίου, η χώρα μας έπρεπε να παραλάβει ορισμένη ποσότητα φυσικού αερίου σε καθορισμένο χρόνο. Αυτές τις ποσότητες θα έπρεπε να τις πληρώσει, ακόμα και αν δεν μπορούσε να το κάνει αυτό επειδή δεν θα είχε κατασκευάσει την κατάλληλη υποδομή. Για να αποφύγει λοιπόν την πληρωμή ποσοτήτων φυσικού αερίου που δεν μπορούσε να παραλάβει η κυβέρνηση Σημίτη δέχτηκε ως ισχυρό αυτό το πρωτόκολλο που υπογράφηκε το 1994 και προχώρησε με τις απευθείας αναθέσεις.

Όμως, όπως αποκαλύπτει ο αντιπρόεδρος της βουλγαρικής κυβέρνησης Μπακαρτζιέφ σε δηλώσεις που έκανε στις 17/11 στο ραδιοσταθμό FLASH κατά τη διάρκεια επίσημης επίσκεψης του στη χώρα μας, την ίδια χρονική περίοδο που η Ελλάδα δεν ήταν έτοιμη να παραλάβει και οι Ρώσοι επίσης δεν ήταν έτοιμοι να παραδώσουν, αφού δεν είχαν κατασκευάσει τα μέρη του αγωγού που θα διοχέτευαν το φυσικό αέριο από τη Ρωσία μέσω Βουλγαρίας. Μάλιστα, ο Μπακαρτζιέφ δήλωσε ότι ακόμα οι Ρώσοι δεν έχουν κατασκευάσει αυτά τα μέρη του αγωγού, όπως ήταν υποχρεωμένοι από τη σύμβαση, και δεν έχουν κάνει καμία επένδυση. Αντίθετα χρησιμοποιούν το εσωτερικό δίκτυο της Βουλγαρίας για να τροφοδοτούν τη χώρα μας, το οποίο δεν έχει τη απαιτούμενη δυναμικότητα για να εξυπηρετεί τις ανάγκες της χώρας μας για φυσικό αέριο όταν ολοκληρωθούν τα έργα που βρίσκονται υπό κατασκευή.

Θα περίμενε κανείς μετά από αυτές τις δηλώσεις άμεση ακύρωση του πρωτοκόλλου και των έργων που προβλέπει ή τουλάχιστον μία στάση ισχύος απέναντι στους Ρώσους. Αντίθετα είχαμε μία δήλωση της Β. Παπανδρέου ότι το θέμα αυτό αφορά τη Ρωσία και τη Βουλγαρία και όχι την Ελλάδα.

Η αποκάλυψη του Μπακαρτζιέφ και ο ελάχιστος θόρυβος που αυτή ξεσήκωσε σε σχέση με το μέγεθος του σκανδάλου της Φλώρινας δείχνει ανάγλυφα τη δουλκική συμπεριφορά της ελληνικής αστικής τάξης στο ρωσικό κεφάλαιο. Ο ευρωπαϊόφιλος Σημίτης δεν αντέδρασε προς το παρόν. Η ρωσόδουλη φράξια μέσα στην αστική τάξη έχει ετοιμάσει καλά το δρόμο για την εδραίωση της ρωσικής κυριαρχίας. Όταν η ελληνορωσική συμμαχία κλονίζεται, η αστική τάξη είναι διατεθειμένη να κάνει τις μεγαλύτερες υποχωρήσεις για να μη διακινδυνέψει την υλοποίηση των σοβινιστικών της ονείρων. Έτσι, η δυτικόφιλη γραμμή του Μητσοτάκη δεν τον απέτρεψε από την υπογραφή της αρχικής σύμβασης, ενώ η ευρωπαϊκή γραμμή του Σημίτη καθόλου δεν τον εμπόδισε να προχωρήσει στην

υπογραφή αυτού του πρωτοκόλλου που δεν ήταν υποχρεωμένος να υπογράψει. Και βεβαίως γι' αυτό το αναμφισβήτητο ξεπούλημα, δε θα μπορούσαμε να περιμένουμε από τους μπροστάρηδες του ρωσόδουλου μπλοκ, ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ, να ξεσηκώνουν κανένα κίνημα για την ακύρωση του πρωτοκόλλου, για την ακύρωση της ίδιας της σύμβασης. "Κινήματα" βλέπουμε μόνο ενάντια στο δήθεν ξεπούλημα στην Ευρώπη με τη συνθήκη Σένγκεν, τη συνθήκη Μάαστριχτ κ.λπ.

Ωστόσο η δημοκρατική και ευρωπαϊόφιλη πτέρυγα της αστικής τάξης προβάλλει τις αντιστάσεις της σ' αυτό το αίσχος. Αυτές οι αντιδράσεις των μη ρωσόφιλων μέσα στο ΠΑΣΟΚ (Πιπεργιάς, Αλαμπάνος, Κουράκης κ.λπ.), και των φιλοευρωπαϊών στη Ν.Δ. (Μάνος, Σαλαγκούδης), οδήγησαν στην απόφαση για ανεξάρτητη εκτίμηση η οποία όμως μετατρέπεται σε φιάσκο. Σύμφωνα με την πρόσκληση της ΕΤΕΒΑ, ο εκτιμητής θα αποφανθεί μόνο για την ανταγωνιστικότητα των όρων της σύμβασης με βάση τις τεχνικές και εμπορικές προδιαγραφές της ΔΕΗ που έχει θέσει η διοίκηση Μπιδρημήρη, το Δ.Σ. που ενέκρινε αυτή τη σύμβαση. Ο εκτιμητής δεν θα ερευνήσει αν και κατά πόσο το κόστος παραγωγής ρεύματος από τη μονάδα είναι ακριβό, αν συμφέρει ή όχι τη ΔΕΗ, σε σχέση με τις τιμές που πουλάει το ρεύμα στους πελάτες της. Δεν θα ερευνήσει ούτε αν το κόστος κατασκευής (δηλαδή το κόστος ανά εγκατεστημένο μεγαβάτ) είναι ή όχι υπερδιπλάσιο σε σχέση με τις τιμές που κατασκευάζονται ανάλογα εργοστάσια σε άλλες χώρες του κόσμου. Με λίγα λόγια, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ένα πόρισμα που σε κάθε περίπτωση θα επιτρέπει τη συνέχιση του έργου.

Αυτές τις προϋποθέσεις προσπάθησε να εξασφαλίσει η Β. Παπανδρέου με τη βία στο εσωτερικό της ΔΕΗ. Συγκεκριμένα, δύο στελέχη της Διεύθυνσης Στρατηγικής και Προγραμματισμού που ήταν αντίθετοι στην κατασκευή της μονάδας, οι Χ. Ποσειδώνας και Ηλ. Καρδογιάννης, μετατέθηκαν παράνομα τον Οκτώβρη αυτού του χρόνου, αφού υπήρχε απόφαση να μη γίνει καμία μετάθεση από τον Αύγουστο. Τα δύο αυτά στελέχη δεν επέτρεψαν στη διοίκηση της ΔΕΗ να έχει θετική εισήγηση από την αρμόδια για τα έργα Διεύθυνση Στρατηγικής και Προγραμματισμού, γεγονός που δεν εμπόδισε τη διοίκηση της ΔΕΗ να προχωρήσει στην έγκριση της σύμβασης. Μπροστά στη διενέργεια της ανεξάρτητης εκτίμησης, η μετάθεση τους ήταν μία διασφάλιση για ένα όσο το δυνατόν πιο ήπιο πόρισμα. Τα στελέχη αυτά με προσφυγές τους στο δικαστήριο πέτυχαν την ακύρωση των αποφάσεων για μετάθεση. Το δικαστήριο δέχτηκε ότι οι μεταθέσεις έγιναν επειδή τα στελέχη ήταν αντίθετα στην κατασκευή της μονάδας της Φλώρινας.

Η βία που φέρνουν τα ρωσικά συμφέροντα στην Ελλάδα μεγαλώνει τις αντιστάσεις κυρίως μέσα στο ΠΑΣΟΚ, οι βουλευτές που είναι αντίθετοι έχουν φτάσει στους 18, με αποτέλεσμα αυτή η σύμβαση να μην έχει φτάσει ακόμα για κύρωση στη Βουλή, οπότε και θ' αρχίσουν τα έργα. Αυτή η βία αποκαλύπτει επίσης μέσα στο λαό τις καταστροφικές συνέπειες της πρόσδεσης στο ρωσικό άρμα.

ΚΝΑΤ-ΝΑΖΙ-ΜΑΖΙ

Η πορεία για το Πολυτεχνείο στη Θεσσαλονίκη και τα όσα ακολούθησαν απόδειξαν την ενότητα πια στη δράση ναζιστών της "Χρυσής Αυγής" και του ψευτοΚΚΕ. Παραθέτουμε χαρακτηριστικό απόσπασμα από την αναρχοτροτσκιστική ΚΟΝΤΡΑ (22/11):

"Ο κόσμος αποχωρούσε σιγά-σιγά από το Πολυτεχνείο προς το συντριβάνι. Εκεί, από τη μεριά της Θεολογικής κάποιοι πιτσιρικάδες άναψαν μια φωτιά και έριχναν πέτρες στη θέα, όπως έλεγαν, ασφαλιτών απέναντι στην Έκθεση και το ABC. Κάποιοι σύντροφοι πήγαν να τους πουν τι είν' αυτά που κάνουν την ώρα που ο κόσμος της πορείας αποχωρούσε. Την ίδια στιγμή όμως κάποιοι απέξω άρχισαν να τους βρίζουν εν χορώ, εν μέσω κάμερας, ασφαλιτών και γνωστών Χρυσουγιτών, οι οποίοι με θράσος, ως αγανακτισμένοι πολίτες, μπλέχτηκαν ανάμεσα στον κόσμο της πορείας.

Εκείνη την ώρα, έπεσε μια μολότοφ, χωρίς ευτυχώς να τραυματίσει κανέναν. Ένα τσούρμιο πλέον από τους απέξω χύμηξε στους μέσα. ΚΝΑΤ και Χρυσουγιτες ανέλαβαν δράση από κοινού.

Κάποιοι άρχισαν να φωνάζουν

στον κάμεραμαν που στεκόταν περιμένοντας: "Θέαμα θέλετε; Λάδι στη φωτιά ρίχνετε; Τί το παίζετε, ρουφιάνοι;". Αυτός αποχώρησε εμφανώς θυμωμένος. Στο μεταξύ, αναγνωρίστηκε ένας χαφιές και άρχισε το κράξιμο, μαζί με το σύνθημα "Μπάτσοι-TV-Χρυσή Αυγή-Όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί!" και σε λίγο το ποπίο ξεκαθάρισε. Η συμμορία των Χρυσουγιτών αποχώρησε προς το ABC, ενώ ο κάμεραμαν επανήλθε ζητώντας το λόγο και απειλώντας με βεντέτα μετά το νέο κράξιμο που έφαγε. Σε λίγο, όλα είχαν τελειώσει. ΚΝΑΤ, ασφαλίτες και Χρυσουγιτες περίμεναν μαζί με τις κάμερες στο απέναντι πεζοδρόμιο, ενώ λίγο πιο πίσω οι μπάτσοι περίμεναν μη τυχόν και οι ...βοηθοί τους δεν καταφέρουν να επιβάλουν την πολυπόθητη τάξη".

Δεν έχουμε λόγους να αμφισβητήσουμε τα παραπάνω γεγονότα όσο κι αν είναι βαθιά η αντίθεσή μας στο είδος αυτό του αναρχισμού που βοήθησε τα ΚΝΑΤ και τους ναζιστές να αποχτήσουν, σα δήθεν "οπαδοί της τάξης", άλλοθι για τη δράση τους μέσα στο λαό.

Οι ναζί για τους S-300

Οσοιαφασισμός ζητά επίμονα την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο για να μπει το νησί κάτω από τη ρωσική "προστασία". Το ψευτοΚΚΕ έχει αναλάβει το ρόλο να σπρώχνει το σοβινισμό προς τη Ρωσία ερεθίζοντας το παλιό σοβινιστικό όνειρο της ένωσης της Ελλάδας με την Κύπρο, όνειρο που απότυχε να πραγματοποιήσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός. Αυτό το πέτυχε μόνο εν μέρει η Τουρκία με την έγκριση της Ρωσίας που ήταν η μοναδική χώρα, η οποία μέσα από το ειδησεογραφικό πρακτορείο της ΤΑΣΣ χαιρέτισε την τουρκική εισβολή στο νησί.

Οι ναζί της "Χρ. Αυγής" διακρίνοντας το παγκόσμιο κέντρο του χιτλερισμού σήμερα γίνονται η πρωτοπορία του πολεμικού άξονα με τη Ρωσία και οι πιο πιστοί υπηρέτες του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού, ακριβώς όπως παλιότερα των ναζι κατακτητών. Διαβάζουμε στη φυλλάδα τους:

"Σε δήλωσή της στον κρατικό τηλεοπτικό σταθμό της ΝΕΤ, η νέα προβεντής της Ρωσίας στην Ελλάδα, κα Βαλεντίνια Βαντιγίνκο, ετόνισε ότι η Ρωσία δεν πρόκειται να σπάσει το συμβόλαιο της με την Κύπρο για την παράδοση του πυραυλικού συστήματος S-300. Ας μην αναζητούν, λοιπόν, κάποιοι προφάσεις. Εάν δεν εγκατασταθούν τελικά στην Κύπρο οι S-300 δεν θα οφείλεται σε ολιγωρία της Ρωσίας όπως προσπαθούν να περάσουν στον Τύπο, αλλά στη δειλία και την ξενοδουλεία κάποιων που βρίσκονται σε υψηλά ιστάμενες θέσεις στην Ελλάδα και την Κύπρο".

... NATO

συνέχεια από τη σελ. 7

μην υποβάλλουν σχέδια πτήσεως, εμείς θα τηρήσουμε την ίδια τακτική της αναχαίτισης των αεροσκαφών, διότι το θέμα της εισόδου των τουρκικών μαχητικών στον ελληνικό εναέριο χώρο δεν είναι θέμα νατοϊκό, είναι θέμα του Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας και εμείς την ίδια τακτική θα συνεχίσουμε» (3-12).

Και την πύα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο.

Τέλος, εκεί που φαίνεται η ελληνική κομπίνια είναι και στο εξής: Στη σύνοδο των υπουργών Άμυνας των χωρών-μελών του NATO η αρχική πρόταση του προέδρου της Στρατιωτικής Επιτροπής Νάουμαν ήταν να μη συζητηθεί μόνο η νέα δομή του NATO, αλλά και η διαδικασία εφαρμογής της νέας δομής, κάτι για το οποίο ο Τσοχατζόπουλος ήταν έτοιμος να θέσει βέτο. Κι αυτό γιατί τότε θα φαινόταν ξεκάθαρα σε όλους ότι αυτό που επιδίωκε η Ελλάδα ήταν όχι να υποβοηθήσει το NATO, αλλά να τουβάλει μεγαλύτερο μπουρλότο. Θα ήταν υποχρεωμένη να θέσει βέτο εξαρχής και θα απομονωνόταν από τους πάντες χωρίς να έχει πάρει τίποτα. Τώρα έχει στην τσέπη κατοχυρωμένο το βέτο στα πάντα σε ό,τι αφορά τις νατοϊκές ασκήσεις στο Αιγαίο και σε λίγο θα δούμε να προχωράνε σε συγκεκριμένα βέτο διαλύοντας την όποια συνοχή έχει απομείνει στη ν.α. πτέρυγα. Είναι κάτι παρόμοιο μ' αυτό που έκανε με την Τελωνειακή Ένωση Τουρκίας-ΕΕ ο Παπανδρέου, όταν, αφού πρώτα κατοχύρωσε και έβαλε σφήνα την είσοδο της Κύπρου στην ΕΕ, μετά αρνήθηκε να εφαρμόσει τη συμφωνία σε ό,τι αφορούσε τις υποχρεώσεις της ΕΕ απέναντι στην Τουρκία.

Ένα άλλο στοιχείο που αποδεικνύει τη ρωσική έμπνευση της ελληνικής τακτικής είναι το γεγονός ότι ούτε ο Κωνσταντόπουλος ούτε ο Καραμανλής χτύπησαν τη συμφωνία, κατά γενική ομολογία. Ο μεν πρώτος το μόνο που βρήκε να περι ήταν ότι «είναι απαραίτητο να προβλέπονται εγγυήσεις για τον αεροπορικό έλεγχο στο Αιγαίο» και ο δεύτερος ότι «από την αποδοχή της νέας δομής του NATO προκύπτουν σημαντικά ερωτήματα και επιφυλάξεις», καθώς και ότι «η πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση Σημίτη είναι μια πολιτική που ηθελημένα ή αθέλητα οδηγεί σε μεγάλα ερωτηματικά για το καθεστώς που επικρατεί στο Αιγαίο».

Σιγά τα αίματα!

Αβανταδόροι

Την Τετάρτη 12 Νοέμβρη στην εκπομπή του Αλέξανδρου Βέλιου "Γραμμή Πυρός", καλέστηκαν και συζητήσαν ο αρχηγός των ναζί της "Χρ. Αυγής" Γ. Μιχαλολιάκος, ο Μάκης Βορίδης γραμματέας του φασιστικού "Ελληνικού Μετώπου" και ο Τάκης Παππάς από το ΠΑΣΟΚ, πρώην πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Όλα αυτά, στο τηλεοπτικό κανάλι 5, ένα κανάλι με πανελλήνια εμβέλεια.

Είναι χαρακτηριστικό πως εκείνο το "κίνημα" που χτυπάει από τα δεξιά τα ΜΜΕ και που το καθοδηγεί πολιτικά ο σοσιαλφασισμός (ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ) ξέχασε οπωσδήποτε να βάλει έστω και την παραμικρή ένσταση σχετικά με την ελευθερία που έχουν οι ναζιστές και οι φασίστες να διατυπώνουν με κάθε άνεση τις θέσεις τους παίρνοντας ένα τέτοιο βήμα στο Κανάλι 5. Ενώ το επίσημο ΠΑΣΟΚ, μ' ένα στέλεχος του, νομιμοποιεί και προστατεύει το δικαίωμα των χιτλερικών να εμφανίζονται σα μια αξιολογία πολιτική δύναμη. Σε τέτοιο σημείο που σε κάποια στιγμή της συζήτησης, ο δημοσιογράφος Βέλιος ρώτησε το Μιχαλολιάκο "αν θα μπορούσε να είναι εσωκομματική αντιπολίτευση μέσα στο ΠΑΣΟΚ". Για να απαντήσει ο ναζιστής: "Ασφαλώς" (!).

Να σημειώσουμε επίσης, ότι σ' αυτή τη συζήτηση ξεκαθάρισε η φυσιογνωμία του "Ελληνικού Μετώπου" που έχει σαν κέντρο αναφοράς την ευρωπαϊκή ακροδεξιά τύπου Λεπέν αντίθετα με τους ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" που έχουν σαν κέντρο αναφοράς τη Μεγάλη Ρωσία και υποστηρίζουν το ρωσικό ναζισμό των Ζιρινόφσκι, Μπαρκάσωφ.

